

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VII

319

MIERCURI
5 IULIE 1972
12 PAGINI
2 LEI

UN SUCCES PE CARE FERROVIARIIL ÎL REEDITEAZĂ DUPĂ 30 DE ANI

RAPID București

A CÎȘTIGAT „CUPA ROMÂNIEI”

În picioare, de la stînga la dreapta : Pop, Codrea, Răducanu, Lupescu, Rămureanu, Mușat, Angelescu. În rîndul de jos : Dinu, Petreanu, Năsturescu, Marin Stelian, Neagu și Dumitru. Lipsesc din fotografie Bec și Codreanu. Foto : Sigmund BAKSY

„U”
CLUJ
CAMPIONA
NAȚIONALĂ
DE JUNIORI

ÎN PAGINA A 9-A
PREZENTAREA
LAUREATEI

ÎN TRE FOTBALUL MARE ȘI NOI, UN SINGUR OBSTACOL: MENTALITATEA

● O ECHIPĂ ESTE O IDEE ÎN MIȘCARE ● DUMITRACHE, DUMITRU, DOBRIN ȘI NORMA DE EFORT INTERNAȚIONALĂ ● RĂDUCANU CU NOAȘTE DRUMUL DE LA DRAGOSTE LA URĂ ● BRAVO, COVACI! ● PROIECTE? NU ȘTIU DACĂ VOI CONȚA PE TREI DINTRE JUCĂTORII MEI DE BAZĂ

Bazil Marian... Un mare jucător. Un mare internațional. Un mare șuter. Poate cel mai mare din fotbalul nostru.

Bazil Marian, antrenorul... Un om cu o vastă experiență, dar un profesionist uneori contestat. A făcut lucruri foarte frumoase, cîndva, la Jiul. A construit o excelentă echipă olimpică, una dintre cele mai bune ale soccerului nostru, o echipă care a învins pe Penarol și a înscris în palmaresul „tricolorilor” un remarcabil 1-1 cu Uruguayul, la Montevideo. Au urmat, însă, și momente grele, care țin mai mult de condiția antrenorului din România decît de calitățile intrinseci ale unui profesionist. Să nu uităm, de pildă, că Bazil Marian a fost nevoit să părăsească Dinamo pentru „vina” de a fi încheiat campionatul pe locul... 2 și de a fi ajuns, în același an, doar în... finala „Cupelor României”.

Astăzi, Bazil Marian trăiește zilele succesului echipei sale, Rapid, în „Cupa României”. Un succes binemeritat, care răsplătește, poate, cei peste 30 de ani consacrați fotbalului.

— Mai întâi, felicitări, Bazile! Aș vrea să te în-

treb un singur lucru: cum explici decalajul între locul 10 obținut în campionat și acest succes în „Cupa României”?

— Totul este alt de relativ în fotbal. Dacă n-am fi pierdut meciul cu Steagul roșu, și acest lucru ar fi fost foarte normal, în ciuda scorului care îmi contestă afirmația, probabil că Rapid s-ar fi clasat pe un loc acceptabil, iar acest succes în „Cupa României” ar fi fost deservit de handica-pul locului în campionat.

— Ce părere ai de evoluția generală a echipei Rapid în sezonul 1971-72?

— O evoluție în valuri. Am început campionatul foarte bine, cu un 1-1 la Arad care, din păcate, n-a fost televizat. A urmat o scădere. Apoi, prin aprilie am avut o serie excelentă, cu 11 puncte din șase jocuri, pentru ca la urmă de tot să vină un nou reflux, care ne-a trimis pe locul 10.

— Cum explici aceste valuri, acest reflux?

— Faptul că echipa a avut resursele necesare unui final bun în „Cupa României” mă face să cred că principala cauză nu trebuie legată de pregătirea fizică. Mă gândesc, în primul rînd, la prea desele întreruperi în cam-

pionat și mai ales la solicitările formidabile ale lotului la capitolul resurse nervoase. Fără să fac vreun proces cuiva, aș vrea să spun că revenirile internaționalelor mele de la loturi mi-au oferit un tablou perfect edificator. Toți jucătorii purtau amprenta marilor eforturi nervoase depuse acolo. Asta nu este o scuza, ci pură realitate. De altfel, ea să fim foarte sinceri, singura echipă care se apropie, ca angajament în joc, de marile echipe ale Europei este... echipa națională, pentru motive pe care le cunoaștem, dar pe care le uităm deseori, sau le facem uitate, deoarece e mult mai simplu să dai vina pe antrenorii de la club.

— Te-ai referit la angajamentul fizic și psihic de tip internațional.

— La noi un asemenea angajament nu există. La noi, datorită mentalității, jucătorii nu sînt dispuși să împlinească sarcinile cele mai simple ale fotbalului modern: marajul, dublajul, presingul. La noi, fotbalul rămîne, pentru imensa majoritate a jucătorilor, un fel de distracție de după-amiază, care-ți poate înlesni niște lucruri de care muritorul de rînd nu prea poate dispune. Iată de ce, cred, că discuțiile așa-zis tehnice pe marginea unei echipe nu pot fi purtate decît pornind de la premisa mentalității. Acesta este principalul decalaj între fotbalul mare și fotbalul nostru. La urma urmei, cînd s-a spus că o echipă este o idee în mișcare, nu s-a greșit prea mult. Ajax este o idee în mișcare. Mai există și alte echipe în această categorie. La noi în țară, echipa națională este, într-o oarecare măsură, o idee în mișcare. Echipele de club nu intră în această categorie. Dacă te uiți cu atenție la echipele noastre de club, îți dai seama că cel puțin 5-6 jucători se sustrag efortului în teren, neparticipînd, cu sarcini duble, la jocul echipei.

— Există la Rapid jucători care să te fi mulțumit din acest punct de vedere, în campionatul care a trecut?

— Să zicem că există. L-aș numi pe Dumitru, l-aș numi pe

Lupescu, și, oricît te-ar mira, pe Neagu. Dar ar mai fi foarte multe lucruri de spus. Iată, de pildă, Dumitru este un jucător cu calități fotbalistice ieșite din comun. El nu are, însă, capacitatea fizică necesară susținerii efortului de joc timp de 90 de minute. Un mare mijlocas nu e de conceput astăzi fără rol defensiv, fără rol de constructor și chiar de finalizator. Dumitru are toate aceste calități virtuale. Dacă ar fi avut și „pieptul” necesar susținerii lor, ar fi fost unul dintre cei mai mari jucători europeni. Sper că acest lucru se va realiza, prin muncă. Am amintit toate acestea nu pentru a face examenul celui mai bun jucător al meu, ci pentru a aminti — deoarece se uită — faptul că mulți dintre jucătorii noștri de mare talent, ca de pildă, Dumitrache sau Dobrin, nu pot împlini norma internațională de efort în cursul unui mare meci de fotbal.

— Ce părere ai de Răducanu?

— Răducanu a fost și este o problemă. Ne aflăm în fața unui portar cu calități fizice și tehnice pe care eu, personal, nu le-am găsit la nici unul dintre portarii pe care i-am văzut în cursul vieții. Și totuși, mai ales în ultima vreme, Răducanu are, și la echipa națională, pasivul mai mare decît activul. Eu am depus eforturi fără precedent pentru echilibrarea lui Răducanu. Nu-mi aduc aminte să fi lucrat vreodată mai mult cu un jucător. Dar pentru Răducanu trebuie să lucreze toată lumea. Spun asta pentru că aproape toată lumea îl îndeamnă mai mult la rele, pentru a se putea distra de pe urma actorului pe care-l creează. Cred, însă, că Răducanu se va rezolva singur, pînă la urmă, deoarece și-a dat seama, mai ales în ultimul timp, că publicul poate trece foarte ușor de la dragoste la ură...

— Ce dificultăți ai avut în timpul acestui an?

— Dificultățile nu sînt noi. De altfel, în fotbal nimic nu e nou sub soare. Ca întotdeauna, antrenorul are un... rol important numai cînd echipa pierde. În rest, se creează impresia că totul merge de la sine. Toate acestea se produc de pe urma faptului că fotbalul nostru nu are conducători profesioniști. Cînd l-am

auzit pe Covaci spunînd că Ajax a obținut ceea ce a obținut datorită faptului că cei trei factori — conducerea, antrenorul și jucătorii — își cunosc foarte bine meseria și nu au vanitatea de a se amesteca în treburile altuia, am spus: Bravo Covaci! Asta-i ade-vărul! De altfel, succesul lui Covaci m-a bucurat enorm, pentru că este și succesul nostru, într-o oarecare măsură. Dacă un antrenor concediat, ca Ștefan Covaci, a putut face ceea ce a făcut la Ajax, cred că nu e cazul să discutăm prea mult despre calitățile antrenorilor noștri... La noi, la club am salutat numirea lui Ilie Greavu în postul de vicepresedinte. Iată, în sfîrșit, o situație în care un club de fotbal apelează la un fotbalist. Pentru că, e limpede ca bună ziua, fotbalul nu poate fi condus decît de oameni care și-au închinat viața fotbalului. Sînt convins că Ilie Greavu va fi, pînă la urmă, un bun conducător, deoarece știe că are mult de învățat și învață foarte bine.

— Ce părere ai de nivelul actual al fotbalului nostru?

— Sîntem în situația unui alergător care încearcă să țină pasul plutonului. Fotbalul nostru a intrat doar de cîțiva ani în ritmul de joc al fotbalului internațional și încearcă să reziste. La început a existat un mare decalaj între succesele echipei naționale și insuccesele tradiționale ale echipelor de club. Din fericire, ultimul an ne oferă o plăcută surpriză. Echipele de club și-au făcut și ele, în bună parte, datoria. Să sperăm că n-a fost o simplă coincidență. Oricum, angrenarea în marele ritm al fotbalului internațional presupune eforturi sporite. Altfel, undeva tot se va rupe pînă la urmă. Dar toate acestea trebuie aduse la cunoștința publicului, printr-o lămurire sobră, în presă.

— Ce părere ai de rolul presei sportive?

— Am admirat mult presa sportivă pentru felul în care a ajutat echipa națională. Nu cred, însă, că s-a făcut același lucru pentru campionatul nostru și, mai ales, pentru „Cupa României”. Publicul trebuie lămurit. Publicul fotbalului trebuie educat. Pe mine, personal, m-au durut unele reacții ale suporterilor noștri, în timpul finalei. Deși eram bucuros la gîndul că mă apropii de „Cupa României”, nu m-am simțit bine, ca om și ca sportiv, auzind în tribune vorbe de șicană la adresa eternului nostru rival, Dinamo. Iată un lucru mai important decît un gol ratat sau decît o pasă greșită.

— Ce perspective ne oferă Rapid în apropiatul sezon internațional?

— Lasă-mă să rid. Într-o perioadă în care Rapid ar trebui să-și pună problema întăririi lotului, el are doar problema păstrării, în cadrul echipei, a trei dintre jucătorii săi de bază. Cu asta cred că am spus totul...

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN

MULȚESCU

Acum un an, foarte tînrul Mulțescu — nu împlinise atunci 20 de ani — a plecat de la Steaua. Oamenii de prin Ghencea spun că era un trunchi de copac, foarte frumos crescut. Alții, mult mai pușini, susțineau că e prea noduros.

Despărțirea n-a ridicat prea multe probleme. Mulțescu era cedat Văii Jiului, împreună cu Grigore, în schimbul lui Ion Constantin, care făcea figură de neînțeles la Petroșani, așteptînd consacrarea Capitalei.

Mulțescu a părăsit Steaua cu inima grea. Dar, cel mai îndurerat a fost, atunci, „nea Romeo Catană”, omul care l-a iubit foarte mult și care, în visurile lui, vedea un nou Constantin.

Mulțescu a sosit la Petroșani cam în aceeași zi cu Vasile Suciu. Și-a pus o cămașă albă și a pornit spre stadion. Pe drum a văzut că gulerul s-a înnegrit de fum. Altul poate că s-ar fi întors din drum, dar Mulțescu și-a dat seama imediat că această venire în Valea Jiului e, de fapt, marea lui șansă de fotbalist. În marea lui ansă, Mulțescu a străbătut drumul de la tineretul Stelei la cel de titular al finalistei „Cupei României”. Între timp, copilul din Ghencea a ajuns și la Le Havre, în echipa de tineret a României.

Mulțescu este un jucător de talent. Eugen Iordache e de părere că înaintașul său are fotbalul în sine. La Pitestii, în semifinala Cupei, cu Dinamo, internaționalii echipei bucureștene au fost uimiți de ușurința cu care înaintașul Jiului reușea să treacă prin obstacolele puse în cale și mai ales

de faptul că Mulțescu își propunea slalomuri... absurde pentru un jucător abia ajuns în divizia națională.

În finala Cupei, pe „23 August”, Mulțescu a impresionat din nou prin curajul cu care s-a angajat în dueluri directe cu Dumitru și prin... proiectele sale temerare în desfacerea unei apărări în care Boc și Lupescu își cunosc destul de bine meseria.

La 21 de ani neîmpliniți, Mulțescu este un jucător care vine. Repertoriul său tehnic aminteste realmente de Constantin. Și e greu de explicat, cum „profesorul” n-a văzut în talentul junior crescut pe „Ghencea” un posibil înaintaș al echipei sale.

Nu știm cum va evolua Mulțescu. Nu știm dacă saltul neverosinil realizat într-un singur an va fi urmat de noi acumulări. Știm, însă, cu siguranță că diagnosticul medicilor fotbalului nostru nu este întotdeauna cel exact. Un mai bun examen se impune, mai ales la vîrsta la care modificările ar trebui să fie previzibile.

Să sperăm că pronosticul sentimental al cunoscutului... pediatru al fotbalului, Romeo Catană, se va împlini...

I. CH.

AVÎNT CREATOR

A propierea marelui eveniment politic din viața poporului nostru — Conferința Națională a partidului — catalizează eforturile, inițiativele, spiritul de abnegație și entuziasmul cu care întreaga clasă muncitoare întâmpină înaltul forum al comunistilor, chemat să dezbate probleme de stringentă actualitate, modul cum au fost îndeplinite hotărârile Conferinței Naționale din 1967 și ale Congresului al X-lea al partidului, să stabilească măsurile de perfecționare, în continuare, a conducerii și planificării activității economico-sociale, de dezvoltare a democrației socialiste.

Asistăm la un uriaș cvint creator care a cuprins toate compartimentele economiei naționale și care s-a cristallizat în hotărârea fermă, de nezdruccinat, a muncitorilor români: **CINCINALUL — ÎN PATRU ANI ȘI JUMĂTATE!**

De pretutindeni sosesc vești care arată cu cită responsabilitate privesc muncitorii, inginerii, tehnicienii, lucrătorii din construcții, transporturi, economie, cercetare științifică, oamenii ogoarelor patriei acest angajament îndrăzneț, de loc ușor, dar de o înaltă semnificație patriotică.

Cincinalul în patru ani și jumătate reprezintă un mare examen al potențialului poporului nostru, harnic și talentat, și există de pe acum premise certe că el va fi trecut cu deplin succes.

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÂNII

Pulsează viu, ca niciodată mai puternic întrecerea socialistă pornită la începutul acestui an. În această competiție pasionantă a omului cu timpul, cu cifrele, cu normele de plan și, în ultimă instanță, cu sine însuși, sintem — de asemenea — martorii unor fapte vrednice, demne de toată admirația, capabile să ne insufle un sentiment adinc de mândrie națională.

Recentele conferințe extraordinare ale organizațiilor județene de partid, adunări cu un pronunțat caracter de lucru, străbătute, ca de un fir roșu, de spiritul exigenței și al principialității comuniste, au raportat Comitetului Central al Partidului, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, suplimentări masive ale angajamentelor inițiale luate în cadrul întrecerii socialiste. Ele vor însuma, până la sfârșitul anului, pe întreg ansamblul economiei naționale, cifre impresionante, concretizate în producție-marfă de ordinul multor miliarde de lei, în economii substanțiale de materie primă și la utilaje, în darea înainte de termen a unor obiective de mare însemnătate din planul de investiții, în produse de calitate superioară, competitive pe plan mondial, ceea ce va face viața materială și spirituală a poporului nostru și mai îmbelsugată.

Conferințele județene au ales, totodată, delegați la Conferința Națională a partidului, din rindul celor mai de seamă cetățeni ai patriei, muncitori fruntași, ingineri, tehnicieni, țărani cooperatori, oameni de știință, artă și cultură, români, maghiari, germani și de alte naționalități, care prin activitatea lor fac cinste colectivelor în care muncesc, sint stimați, admirați, li se urmează exemplul.

Printre cei chemați să-i reprezinte pe comunistii țării la Conferința Națională a partidului se află numeroși oameni iubitori ai exercițiului fizic, animatori și sprijinitori ai mișcării sportive, activiști de partid și de stat, directori de mari combinate și întreprinderi, profesori universitari, președinți de cooperative agricole de producție și alții care, deopotrivă cu activitatea rodnică ce o depun, găsesc timp pentru a pune umărul la dezvoltarea mișcării de educație fizică și sport din județul, orașul, unitatea de producție, universitatea sau școala unde își desfășoară munca.

Pentru că astăzi sportul a încetat să mai fie o simplă chestiune de agrement, intrind ferm în circuitul vieții sociale, și jucând un rol recunoscut în opera de fărâșirea a cetățeanului complet, multilateral pregătit, de mare integritate spirituală, pe care îl reclamă societatea socialistă și comunistă.

ACUM, FIINDCĂ A VENIT VACANȚA...

Duminică seara, cînd reflectoarele de pe stadionul „23 August” s-au stins, momentul a reprezentat, simbolic, și „stingerea” sezonului 1971-72 al fotbalului românesc. Din toamnă pînă în vară, cum se fixează — calendaristic — anul fotbalului, echipele românești (de club și reprezentative) n-au lipsit de la nici una dintre marile competiții internaționale. Se poate spune că în momentul de față soccerul nostru a atins parametrii marilor mișcări fotbalistice, pentru că se prezintă pe toate fronturile întrecerilor devenite oficiale și o face cu destul succes.

Nu avem însă intenția de a proceda la o analiză a sezonului internațional și intern care s-a terminat duminică. Am vrea să ne oprim doar asupra implicațiilor pentru vacanța care a început, determinate tocmai de apariția plenară a fotbalului nostru în arena internațională; și asupra obligațiilor care revin, se înțelege, întii pe plan intern și ca repercușiune directă — pe acela internațional pentru formațiile noastre.

Din trecute sezoane știm că, din păcate, vacanța care se acordă competiției molipsește și celulele care nu au dreptul la odihnă în aceste săptămîni, fiindcă repausul lor va însemna numai rău și prejudiciu pentru cluburile noastre. Zilele acestea s-au dovedit, în plină perioadă competițională, mai prețioase și mai importante decît perioada de activitate propriu-zisă, sub aspectul muncii de organizare, de pregătire a noului sezon. Iată să luăm doar acest aspect al definitivării loturilor. Atitea și atitea exemple ne-au demonstrat că cei mai harnici, mai neobosiți, au reușit să realizeze — pe lingă promovările din propria grădina — transferări de elemente talen-

tate din categoriile inferioare sau chiar egale de mare utilitate. Observăm că, în general, între cluburile și asociațiile noastre fruntașe nu există o colaborare permanentă și reală care ar rezolva multe ieșiri din situații grele în privința completării loturilor, pe cale amiabilă, prin înțelegere a tuturor părților — cluburi sau asociații și jucători. Faptul că o echipă are — să zicem — prea mulți fundași și alta prea puțini, în schimb una ducînd lipsa atacanților, iar alta fiind în prisos cu asemenea specialitate de jucători ar putea duce la o îmbunătățire a situației pentru ambele, dacă fiecare ar judeca chibzuit lucrurile și ar înțelege să facă și concesii și nu să alege numai după avantaj. E un aspect, și nu dintre cele din urmă, al muncii din zilele de vacanță.

Săptămînile acestea de odihnă a competițiilor mari, fiindcă cele mici — constatăm doar — nu au răgaz (vezi „Cupa de vară”, turneele de baraj, splendida revărsare de tinerețe de pe gazon a atîtor campionate școlare, zilele tumultuoase din taberele de juniori, zilele de pregătire ale Campionatului european al studenților), ne îndeamnă și la alte reflecții. Obligația onoarei impune să vorbim puțin de: onoarea întrecerilor, uneori uitată, alteori chiar călcată în picioare. Nici în acest sezon n-am fost scutiți de apariția scorurilor astronomice; ele au venit, iarăși, semnal al intervenției necinstei sau neglijenței în apărarea culorilor echipei. Nu știm cît de mulțumiți, cît de împăcați cu propria lor conștiință sint acei care au falsificat, în mai mare sau mai mică măsură unele rezultate din Diviziile B și C. Știm însă că ei ar trebui să înțeleagă că asemenea lucruri nu le

fac onoare. După cum socotim că ar fi cazul ca F.R.F. să iasă, în sfîrșit, de sub atitudinea neutrală, mai cu seamă după ce a avertizat de la începutul sezonului că a devenit dispusă să sancționeze — chiar și în lipsa probelor materiale — acele rezultate care, prin proporția lor, săvîrșesc minunile salvărilor de la retrogradare sau ale obținerii locurilor de onoare — le mai putem dăre denumi așa? — și care se înregistrează, vai, ce coincidență, numai în ultimele etape!

Reflectînd la asemenea momente triste pentru fotbal să ne întoarcem privirile și spre alte sarcini de vacanță: credem că „ofensiva reparațiilor și amenajărilor” nu își găsește un moment mai bine plasat ca acum. Și, slăvî domnului, stadioanele și instalațiile lor, sediile cluburilor, echipamentul și materialele sportive, așteaptă în multe locuri mina gospodarilor. Unele formații de prima divizie și foarte multe din Divizia B, ca să nu mai vorbim de cele de C apar, la capitolul „gospodărie”, la un nivel direct dezonorant față de nivelul competiției. Și asta numai și numai pentru că spiritul acesta al bunei rînduiri a lucrurilor, nițică hărnicie și grijă, un pic de ambiție în plus pentru a se realiza minimele operațiuni tînînd de întreținerea bazelor și echipamentului lipsesc adeseori. Să sperăm că tot vacanța, cu eliberarea de sub grijile, de sub povara campionatului, va face pe cei ce au răspunderea bunii gospodăririi a cluburilor și asociațiilor din eșalonul performanței fotbalistice să-și aducă aminte de aceste îndatoriri care sint ale lor și numai ale lor.

Eftimie IONESCU

Tov. Anghel Alexe, președintele Consiliului național pentru educație fizică și sport, înmînează Cupa României căpitanului echipei Rapid, Nicolae Lupescu
Foto: S. BAKCSY

ÎN 7 ZILE

Finala Cupei României a încheiat, practic, sezonul fotbalistic, dar activitatea oficială are încă o... coadă, poate mai puțin importantă pe planul competițional național dar pasionantă pentru mii de iubitori ai balonului rotund din cîteva centre fotbalistice care își susțin, în aceste zile, candidațura la un loc în al doilea eșalon valoric al țării: barajul pentru Divizia B.

Concurența e mare: cîte trei pe un loc! Și — din păcate — destul de supusă hazardului, pentru că se rezumă la numai cîte două meciuri, destul de puțin pentru ca „verdictul” — depinzînd, poate, de un gol, de un penalty ratat sau de o mică neatenție de arbitraj — să poată fi absolut just și inapelabil... Ceea ce ne face să regretăm că duminică, opt echipe care au luptat un an întreg pentru supremație în seria de „C”, și pe care au și obținut-o, bucurîndu-se firesc, vor părăsi cîmpul de joc de la București, Hunedoara, Ploiești și Rm. Vîlcea, copleșite de decepție și întorcîndu-se în orașul lor în postura unei echipe — de acum, oarecare — de Divizia C.

Visuri de un an, spulberate în 4-5 zile...

Cruzimea unui astfel de baraj nu e cu nimic mai prejos decît cea a unor prevederi regulamentare care, într-o vreme, scoteau din Cupa României o echipă pentru că suma vîrștelor jucătorilor săi era mai mare cu cîteva zile decît cea a adversarilor...

O mai veche discuție asupra criteriilor de calificare în Cupa României este pe punctul de a se reactualiza. Aceste criterii sint actualmente atît de diferite și de schimbătoare de la o fază la alta încît nu știm dacă cineva le-ar putea enunța fără a avea în mîna regulamentul. Cînd primează criteriul deplasării, cînd cel al categoriei echipelor, cînd cel al loturilor de la 11 metri, cînd cel al rejucării. Mai mult: cînd se joacă pe terenul uneia din formații, cînd pe teren neutru, cînd e meci simplu, cînd e meci dublu (ba, uneori, ca în acest an, se mai schimbă criteriile chiar în timpul competiției...) Dar asta nu e totul: prin tragerile la sorți dirijate (un principiu nesportiv!) se creează situații avantajoase pentru unele echipe, ajungîndu-se chiar ca — în cadrul aceleiași etape — criteriile de calificare să fie diferite de la un meci la altul!

De ce nu se ajunge și la noi,

de ani de zile, de cînd tot persistă nemulțumirile, la o simplificare, la o SPORTIVIZARE a Cupei României?

Toată lumea s-a minunat de „performanța” Corvinului Hunedoara care, în ultima etapă a Diviziei B, condusă la pauză, în deplasare la Satu Mare, cu 1-0, de către Olimpia, a marcat în ultimele 45 de minute ale campionatului șase goluri și a scăpat de retrogradare. Minunaj de-astea au mai

• OPT CISTIGATORI VOR FI TRISTI... • LABIRINTUL CUPEI • „CĂTELUS CU PARUL CRET...” • CHIAR FARA OBLEMENCO! • SE CREEAZA „BILETE ÎN PLUS” PENTRU C. M. • JUCATORII VOR SA CAM STEA PE LA CA-SELE LOR...

fost și la Sebeș sau la Turda sau prin alte locuri. Federația a chemat la București pe delegații echipelor incriminate, sperînd, probabil, că aceștia vor declara că meciurile rău mirositoare au fost „aranjate”.

Toți însă au susținut sus și tare că nu știu nimic, că s-a jucat normal.

Unii s-au și jurat și... cum să nu crezi în jurăminte?!

Drept care, vom reproduce aici o frumoasă poezie, pe care

o vom dialoga ad-hoc, modificînd, față de original, doar semnul de punctuație de la sfîrșitul ultimului vers:

LUMEA (revoltată):

„Cătelus cu părul creț,
Fură rața din cotet.
El se jură că nu fură
F.R.F. (ridicînd din umeri):
Dar... l-am prins cu rața-n gură?”

Ună idee, în fine. Se anunță pentru la toamnă programarea meciului România — Austria (reprezentativ A) la Craiova. Chiar dacă nu vor juca în echipa noastră Oblemenco și Marcu, n-avem de ce să ne temem că numărul spectatorilor va fi mai mic decît cel înregistrat la București la meciul cu Franța, de exemplu.

Iar publicul din Capitală se poate consola: are totuși o echipă în Cupele europene...

Argentina propune ca la turneul final al Campionatului Mondial din 1970, pe care-l va organiza, să se califice 20 de echipe și nu 16 ca pînă acum. Președintele F.I.F.A., Stanley Rous se arată favorabil acestei idei, mai mult chiar, precizează, într-o conferință de presă, că opoziția față de sporirea numărului echipelor finaliste vine din partea U.E.F.A. În unele ziare europene se ex-

primă însă părerea că declararea președintelui F.I.F.A. este legată de dorința sa de a-și asigura simpatia și adesiunea unor influente cercuri fotbalistice sud-americane, acum cînd se apropie alegerea președintelui forului european, post la care și-a anunțat candidatura și brazilianul Joao Havelange. Cum, la rîndul său, U.E.F.A. n-are interes ca fotoliul prezidențial să-l părăsească bătrînul continent, nu e exclus ca pînă la urmă, să cîștige propunerea cu 20 de echipe în turneul final, pe care forul european va înceta, probabil, de a o mai com-bate.

La 1 iulie a început perioada de transferări. La ghișeele federației nu e nici un fel de îmbulzeală. Inseamnă, oare, că jucătorii nu prea sint dispuși să circule? Sau că „bombele” sint lăsate pentru ultimele zile? Vom vedea.

Un singur lucru îl putem da ca cert: internaționalul rapidist Dumitru nu vrea să-și părăsească echipa, mai ales acum cînd feroviarilor au de apărut prestigiul fotbalului românesc în „Cupa cupeilor”. El ne-a dat recent un telefon la redacție, rugîndu-ne să facem publică această declarație. Ceea ce noi facem. În rest...

Radu URZICEANU

ECHIPA CAMPIONATULUI

EDITIA 1971 - 1972

CEI MAI BUNI
DIN 330 DE JUCĂTORI

S-a încheiat, aşadar, o nouă ediție a întrecerii celor mai bune echipe ale țării. S-au consumat alte 30 de etape de joc, la capătul cărora rodul strădaniilor colective și individuale, exprimat fidel în ierarhia clasamentului, s-a convertit, firesc aproape, în satisfacții și tristeți, în decepții și bucurii.

Campionatul și-a desemnat, mai întâi, formațiile laureate, promovatele și pe cele obligate... să repete anul. Acum este rândul jucătorilor, la răsplata muncii, a modului de comportare și a regularității competiționale.

Să apelăm deci la suma notelor înscrise în „catalogele” săptămânale ale revistei noastre și să-i trecem pe „tabela de onoare” a întrecerii, la ora bilanțului, pe cei mai buni de-a lungul celor 30 de etape. Pe cei mai buni 5, pentru fiecare post și apoi să alegem premianții. Pe componenții, de fapt, ai echipei ediția 1971-1972, a campionatului republican, învingătorii în aspra dispută pentru întâietate.

premiantii

ADAMACHE: Steagul roșu; 235 puncte; 2.655 minute de joc; a obținut de două ori nota 10 și de 4 ori nota 9; internațional A și olimpic de 5 ori; vîrsta 31 ani.

SECVENȚE DIN ASPRA DISPUTĂ PENTRU ÎNTÎIETATE

Vă mai amintiți cum arăta prima echipă a campionatului, alcătuită după patru etape în toamna anului trecut? Să ne-o reamintim, pentru că ea ne va servi și ca punct de plecare în scurta noastră incursiune, pe drumul reconstituirii dificilului examen al celor 2700 de minute de joc. În cadrul cărora un număr impresionant de 330 de jucători s-au angajat în disputa pentru numai 11 locuri: Ștefănescu — N. Ionescu, Lereter, Ianul, Mihăilă — Dumitru, Simionas — Pantea, Lucescu, Dembrowschi (Kun, Adam, Neagu), Hajnal.

Etapele a V-a și a VI-a aduc câteva modificări importante: Pexa ia locul lui Lereter; apare Vigu și apoi Naom, formind o linie de club, la mijlocul terenului; în față Dembrowschi începe să se detașeze ușor de urmăritori, iar Lucescu ia în primire postul de extremă dreaptă, pe care-l va deține cu autoritate, până aproape de finalul întrecerii.

Schimbări spectaculoase se produc și pe parcursul următoarelor cinci etape (VII — XI): Adamache apară, în acest timp, magistral câteva partide și, după meciul echipei sale de la Craiova (etapa a IX-a) îl detronizează pe Ștefănescu, instalându-se pe primul loc, unde va rezista cu brio, până la sfîrșitul campionatului, asalturilor lui Suciu, Stan și M. Ionescu. O mare instabilitate se manifestă pe postul de fundas dreapta, acolo unde, după N. Ionescu, conduc pe rînd, plutonul candidaților: Cheran, Crețu, Birău. Pop și Ivănescu, ultimul reușind să se impună, nu fără dificultate. În zona centrală a apărării, Ianul face pereche cînd cu Pexa, cînd cu Lereter, cînd cu Pojoni, în timp ce arădeanul Popovici profită de situație (înlocuirea în formația studenților clujeni a lui Mihăilă cu Cîmpeanu) pentru a lua în primire, în etapa a XI-a, postul de fundas stînga. În linia de mijloc, domină cuplul stelist Naom-Vigu, iar în atac apare Domide, alături de Lucescu, Dembrowschi și Hajnal, într-o formulă care va dovedi o mare stabilitate, chiar dacă Kun sau Tarălungă vor încerca să-și facă loc, primul pe centrul, cel de-al doilea pe aripa stîngă.

Următoarele patru etape oferă ca element principal, o nouă linie de mijloc, o combinată studențească, Anca-Simionas (etapa a XII-a), astfel că la sfîrșitul turului echipa campionatului are în față: Adamache — Ivănescu (Crețu), Ianul, Lereter, Popovici — Anca, Simionas — Lucescu, Dembrowschi, Domide, Hajnal.

Situația se menține mult timp neschimbată și pe parcursul re-

turului în special în zonele mijlociilor și atacului. În apărare semnalăm prezența lui Vlad (etapa a XVII-a), mai întâi alături de Pojoni și apoi singur, iar în disputa dintre Ivănescu și Crețu, pentru postul de fundas dreapta, cîștigă...extrema dreaptă băcăuană, Mioc!

Etapa a XIX-a aduce unul din marile momente neplăcute ale acestui campionat: accidentarea gravă a lui Ianul, în min. 88 al meciului cu Universitatea Craiova. Ieseanul, unul dintre cei mai buni notați jucători ai competiției, părăsește definitiv scena întrecerii, locul său fiind ocupat, pe rînd, de Lereter, Catargiu și, în final, de Pexa (etapa a XXVII-a), care va reveni, de fapt, pe postul de unde a plecat la un moment dat. La mijloc, Băloni se mai intercalează, din cînd în cînd, între Anca și Simionas, iar în față, atacul pare de neclintit. Pînă în etapa a XXII-a, cînd o nouă „lovitură de teatru” (operația de menisc a lui Dembrowschi) face vacanță poziția de înaintas central dreapta. Arădeanul Kun nu se lasă mult așteptat și lucrurile par să se desfașoare, în continuare, fără complicații.

Ultimele etape sînt, însă, neașteptat de dramatice, de-a dreptul pline de seisme. Lucescu, indisponibil două meciuri, pierde echipa și Mioc, mereu nehotărît între fundas și extremă, îi ia locul, cedîndu-l pe al său lui Ivănescu. Celălalt fundas lateral, Popovici, mult timp solitar pe stînga, este ajuns în „linia dreaptă” de Czako și nevoit să se mulțumească, pînă la urmă, cu tovarășia acestuia pe podium. Simionas este și el în criză și cedează, pentru moment, în fața lui Băloni, după care revine puternic, în ultima etapă, și reîntre în drepturi, la egalitate, însă, cu un personaj inedit în această luptă: Marian Popescu. În atac, fericirea lui Kun a fost de scurtă durată, accidentarea acestuia în jocul cu Universitatea Cluj oferindu-i unui alt personaj-surpriză, Fazekas, posibilitatea de a cîștiga nesperat un loc în echipă. În rest, Adamache, Pexa, Vlad, Anca, Domide și Hajnal sînt la distanță mult prea mari față de urmăritori, pentru ca să mai albe emoții pe linia de sîrmă.

Așa s-a încheiat disputa dirză pentru fotoliile laureatilor pe posturi, din echipa campionatului, 1971-1972. Inițial, au pornit în cursă 330 de jucători, din 16 echipe, 39 dintre aceștia aflîndu-se permanent în lupta pentru întâietate. Și, în final, numai 13 din ei au urcat pe podiumul învingătorilor. Premianții.

PRIMII 5 JUCĂTORI PE POSTURI

PORTARI

1. ADAMACHE — 235 p
2. Suciu — 227 p
3. Stan — 219 p
4. M. Ionescu — 210 p
5. Vidac — 206 p

FUNDAȘI LATERALI DREAPTA

1. IVĂNESCU — 218
2. Birău — 212
3. Szöllösi — 211
4. Crețu — 208
5. Cheran Georgescu Popa — 203

FUNDAȘI CENTRALI DREAPTA

1. PEXA — 227
2. Lereter — 222
3. Lucescu — 218
4. Catargiu — 203
5. Antonescu — 198

FUNDAȘI CENTRALI STÎNGA

1. VLAD — 230
2. Solomon — 221
3. Olteanu (St. r.) — 219
4. Pojoni — 215
5. Ispir — 212

FUNDAȘI LATERALI STÎNGA

1. CZAKO — 219
2. POPOVICI — 205
3. Ivan II — 189
4. Cristache — 188
5. Deleanu — 187

MIJLOCAȘI DREAPTA

1. ANCA — 227
2. Petescu — 219
3. Cadar — 215
4. Băloni — 213
5. M. Bretan — 209

MIJLOCAȘI STÎNGA

1. M. POPESCU — 217
2. SIMIONAȘ — 212
3. Broșovschi — 201
4. Dumitru — 200
5. Nunweiler VI, Vigu — 180

EXTREME DREAPTA

1. MIOC — 219
2. Urmeș — 209
3. Lucescu — 194
4. Uifăleanu — 183
5. Radu — 181

INAIȚAȘI CENTRALI DREAPTA

1. FAZEKAS — 208
2. Kun II — 204
3. Muțescu — 200
4. Pescaru — 197
5. Neagu — 187

INAIȚAȘI CENTRALI STÎNGA

1. DOMIDE — 233
2. Mureșan (ASA) — 192
3. Caraman — 190
4. Dobrin — 189
5. Adam — 188

EXTREME STÎNGA

1. HAJNAL — 227
2. Lică — 218
3. Jercan — 207
4. Györfi — 204
5. Tarălungă — 185

IVĂNESCU: Steagul roșu; 218 puncte; 2.700 minute de joc; o dată nota 9; internațional A de 3 ori; vîrsta 30 ani.

PEXA: Universitatea Cluj; 227 puncte; 2.700 minute de joc; de 3 ori nota 9; vîrsta 29 ani.

VLAD: F.C. Argeș; 230 puncte; 2.661 minute de joc; o dată nota 10 și de 4 ori nota 9; internațional olimpic de 4 ori; vîrsta, 26 ani.

CZAKO: A.S.A. Tg. Mureș; 219 puncte; 2.595 minute de joc; o dată nota 10 și de 3 ori nota 9; vîrsta, 29 ani.

POPOVICI: U.T.A.; 219 puncte; 2.700 minute de joc; de două ori nota 9; internațional olimpic de 3 ori; vîrsta 24 ani.

ANCA: Universitatea Cluj; 227 puncte; 2.700 minute de joc; o dată nota 10 și de 3 ori nota 9; internațional A de 5 ori; vîrsta, 25 ani.

SIMIONAȘ: Politehnica Iași; 217 puncte; 2.700 minute de joc; de 3 ori nota 9; internațional olimpic de două ori; vîrsta 21 ani.

MARIAN POPESCU: F.C. Argeș; 217 puncte; 2.481 minute de joc; de 3 ori nota 9; vîrsta 25 ani.

MIOC: Sport club Băcău; 219 puncte; 2.657 minute de joc; o dată nota 9; internațional olimpic, o dată; vîrsta 25 ani.

FAZEKAS: A.S.A. Tg. Mureș; 208 puncte; 2.537 minute de joc; de 3 ori nota 9; vîrsta 23 ani.

DOMIDE: U.T.A.; 233 puncte; 2.694 minute de joc; o dată nota 10 și de 8 ori nota 9; internațional A de 16 ori; vîrsta 28 ani.

HAJNAL: A.S.A. Tg. Mureș; 227 puncte; 2.670 minute de joc; de 4 ori nota 9; internațional A o dată; vîrsta 20 ani.

MICI PRETEXTE DE REFLECȚIE

● Din echipa campionatului de anul trecut, un singur jucător și-a menținut locul și în această ediție: **PIETESCU** VLAD. Alți doi componenți ai „11”-ului precedent (Nunweiler VI și Vigu) se găsesc anul acesta totuși, în primii 5 pe posturi. Restul...

● Marele absent al actualei echipe este **IANUL**, care fără nefeclitului accident din etapa a XIX, ar fi încheiat probabil întrecerea ca și în 1971, tot cu un punctaj maxim.

● **Hajnal** poate fi socotit un exemplu al constanței. A fost singurul, permanent prezent, în echipa campionatului 1971-1972 din prima și pînă în ultima etapă.

● Făcînd o medie generală a notelor realizate pe ansamblul echipei obținem un 7,45, echivalent cu un calificativ de satisfăcător sîrse bine. Asta la jucătorii cei mai bine cotați ai campionatului! Ce să mai spunem atunci, de ceilalți?

● Repartiția pe echipe a totalului de 82 de jucători, clasati în primii cinci pe posturi, arată cam așa: U.T.A. — 9, Universitatea Cluj — 8, F.C. Argeș, A.S.A. și Steagul roșu — câte 7... Politehnica — 1, și Crișul — nici unul. Aproape aceeași ordine din clasamentul general tinde al acestui campionat. Asta spune totuși ceva!

● Din cei 20 tricolori ai recentului sezon internațional, 11 sînt în primii cinci și dintre aceștia numai patru pe primul loc. Lipsesc din această terarhizare: **Răducanu, Sătmăreanu, Dinu, N. Ionescu, Iordănescu, Dembrowschi, Fl. Dumitrescu.** Unii cu motiv întemeiat (accidente) alții...

● Lipsesc, de asemenea, din aceste clasamente și golgeterul campionatului, **Oblemenco.** Absență motivată, însă, de un accident care l-a ținut pe tunarul craiovean multe etape în afara terenului de joc.

● În sfîrșit, primii trei jucători ai echipei campionatului, cei mai buni dintre cei buni în ordinea notelor, **Adamache, Domide, Vlad, 230.** Acesta din urmă cu un punct mai mult decît a realizat anul trecut!

Pagină realizată de Mihai IONESCU

CALENDARUL SEZONULUI DE TOAMNĂ

Vă prezentăm, sub forma unui tabel, programul perioadei precompetiționale și al sezonului de toamnă, conținând datele celor mai importante competiții și acțiuni.

De la prima lectură se poate constata că este un calendar destul de încărcat, a cărui elaborare a fost dificilă, dat fiind faptul că trebuia bine sincronizată competițiile cu activitatea lotului reprezentativ, pe de o parte, iar pe de altă cu datele fixe ale cupelor europene. Abundența de jocuri și etape competiționale, ca și unele cerințe ale activității lotului A au determinat și programul în cursul săptămânii (miercurea), ca de pildă

cupele europene, împotriva căreia făcuseră obiecțiuni câteva echipe și în special participantele la aceste cupe europene, vădit dezavantajate prin plusul de jocuri disputate la scurte intervale față de celelalte divizionare A.

Mai remarcăm faptul că, pentru a descongեսtiona calendarul de primăvară, federația a programat la sfârșitul sezonului de toamnă două din etapele Cupei României (16-imile și 8-imile), care de obicei aveau loc primăvara. Poate însă, că era mai bine dacă măcar una din ele (8-imile) ar fi fost programată la 17 și nu la 3 decembrie, adică după încheierea turului Diviziei A, pentru ca în

5-17 (23), VII	Perioadă de vacanță (după cum echipele au încheiat sezonul la 25. VI sau mai târziu)
17 (23), VII-19, VIII	Perioada pregătitoare pentru campionat
28, VII - 6, VIII	„CUPA PRIETENIA”, turneu internațional de juniori în România
31, VII - 15, VIII	Pregătirea selecției de tineret și participarea la BALCANIADA DE LA IZMIR
31, VII - 2, VIII	Stagii de pregătire pentru lotul A
13, VIII	Cupa României (faza interjudețeană)
20, VIII	Divizia A, B și C, prima etapă
27, VIII	Divizia A, B, și C, etapa a II-a
30, VIII	Cupa României (intră în joc divizionarele C)
3, IX	ROMANIA - AUSTRIA, echipele A și de tineret Divizia B și C, etapa a III-a
9, XI	Divizia A, etapa a III-a
10, IX	Divizia B și C, etapa a IV-a
13, IX	CUPELE EUROPENE (16-imile, tur)
17, IX	Divizia B și C, etapa a V-a
20, IX	FINLANDA - ROMANIA, preliminarii C.M. Cupa României (echipe județene și divizionare C)
24, IX	Divizia A, etapa a IV-a, Divizia B și C, et. VI
27, IX	CUPELE EUROPENE (16-imile, retur)
1, X	Divizia A, et. V, Divizia B și C, et. VII
8, X	Divizia A, et. VI, Divizia B și C, et. VIII
9-11, X	Stagii de pregătire pentru lotul A
11, X	Cupa României (echipe județene și divizionare C)
15, X	Divizia A, et. VII, Divizia B și C, et. IX
21-22, X	Divizia A, et. VII
22, X	Divizia B și C, et. X
25, X	CUPELE EUROPENE (16-imile, tur)
29, X	Cupa României (intră în joc divizionarele B)
4-5, XI	ROMANIA - ALBANIA, preliminarii C.M. ALBANIA - ROMANIA (tineret), preliminarii C.E. Divizia A, et. XV
5, XI	Divizia A, et. IX
8, XI	Divizia B și C, et. XII
12, XI	CUPELE EUROPENE (8-imile, retur)
12, XI	Cupa României
12, XI	Divizia A, et. X, Divizia B și C, et. XIII
19, XI	Divizia A, etapa a XI-a
22, XI	Divizia A, et. XII, Divizia B, et. XIV
25-26, XI	Cupa României (16-imile)
26, XI	Divizia B, et. XV
29, XI	CUPELE EUROPENE (Cupa U.E.F.A.)
3, XII	Cupa României (optimile)
9-10, XII	Divizia A, etapa a XIV-a
13, XII	CUPELE EUROPENE (Cupa U.E.F.A.)
17, XII	Divizia A, etapa a XV-a

etapele de Cupă din faza a doua (cu participarea echipelor județene și din Diviziile C și B) sau etapa a XI-a din Divizia A. De asemenea, unele jocuri divizionare A vor avea loc sâmbătă, în cazul etapelor care preced întâlnirile din cupele europene. În fine, stagiile de pregătire ale lotului A au fost reduse la minimum, cu excepția celui dinaintea partidei cu Finlanda de la Helsinki. Din păcate însă, n-a putut fi evitată pentru a nu risca prelungirea sezonului de toamnă peste jumătatea lui decembrie, programarea etapelor divizionare A imediat după jocurile din

eventualitatea unei înrăutățiri a vremii, să nu fie afectate jocurile de campionat, etapa de Cupă putând fi amânata în caz de nevoie.

În încheierea acestor scurte considerații, ne exprimăm speranța că se va permanentiza programarea jocurilor în nocturnă, care — cum s-a văzut — atrag numeroși spectatori și, în același timp, contribuie la obișnuirea jucătorilor cu meciuri la lumina reflectoarelor, cum — de altfel — parte din ei vor fi chemați să joace în asemenea condiții în confruntări internaționale.

SUPERLATIVE...

- Cele mai multe victorii: F.C. Argeș — 19
- Cele mai puține: Crișul — 2
- Cele mai multe meciuri nule: Politehnica — 12
- Cele mai puține: F.C. Argeș — 3
- Cele mai puține înfringeri: F.C. Argeș — 8
- Cele mai multe: Crișul — 19

• Cele mai multe goluri marcate: ACASA U.T.A. — 36; IN DEPLASARE Dinamo — 16; IN TOTAL F.C. Argeș și U.T.A. — câte 51

• Cele mai multe goluri primite: ACASA Crișul — 16; IN DEPLASARE Crișul — 38; IN TOTAL Crișul — 54

• Cele mai puține goluri marcate: ACASA Crișul — 13; IN DEPLASARE Crișul — 4; IN TOTAL Crișul 17.

• Cele mai puține goluri primite: ACASA A.S.A. — 5; IN DEPLASARE St. roșu — 14; IN TOTAL St. roșu 21.

• Singura echipă neînvingătoare pe teren propriu: A.S.A. În schimb, Farul, Politehnica și Crișul sînt singurele formații care n-au reușit nici o victorie în deplasare.

DE 63 DE ORI 1-0!...

Știți care scor a fost cel mai frecvent în campionatul pe anul 1971/72? Vă spunem noi: 1-0. A fost înregistrat de nu mai puțin de 63 de ori! Adică peste 26%... În rest, frecvența scorurilor a fost următoarea: 2-0 și 2-1 de câte 39 ori; 0-0 de 23 ori; 1-1 de 20 ori; 3-0 de 19 ori; 3-1 de 15 ori; 2-2 de 9 ori; 4-1 de 6 ori; 3-2 și 4-0 de 5 ori; 4-2 și 5-1 de 4 ori; 3-0 de 3 ori; 3-3 de 2 ori; 6-0 și 7-0 o dată.

Rezultă, printre altele, că peste 52% din victorii au fost obținute la un gol diferență și că peste 22% din rezultate reprezintă egalități.

ÎN 12 ANI—

UN GOL MAI PUȚIN...

Media golurilor pe meci, realizată în campionat, a fost cea mai mică din câte s-a consemnat pînă acum, din 1946/47. Comparînd-o cu cea înregistrată în ediția 1960/61 rezultă că Divizia A a pierdut un gol: 2,37 față de 3,36!... Iată, de altfel, mediile ultimelor 12 ediții ale campionatului: 3,36 în 1950/51; 3,30 în 1951/52; 3,26 în 1952/53; 2,93 în 1953/54; 2,46 în 1954/55; 2,78 în 1955/56; 2,61 în 1956/57; 2,42 în 1957/58; 2,60 în 1958/59; 2,71 în 1959/60; 2,48 în 1960/61 și 2,37 în 1971/72. Cine să fie de vină: apărarea, devenită mai bună, sau atacul tot mai ineficient? Sau amîndouă?...

DIVIZIA NATIONALĂ A

CLASAMENTUL RETURULUI

Într-un clasament făcut numai în baza rezultatelor din a doua jumătate a campionatului, primul loc este ocupat tot de F. C. Argeș. Acest clasament oferă câteva interesante teme de discuție: • pe locul 2 se află A.S.A., una din revelațiile campionatului • turul de forță reușit de C.F.R. care cu 18 puncte cucerite în primăvară este clasat pe locul 4! • poziția neschimbată a bucureștenilor: de la locul 7 în jos... • patru echipe foste campioane naționale, Dinamo, U.T.A., Steaua și Rapid, formează o grupă de mijloc! • „constanța” echipelor Politehnica și Crișul, codage și aici!

1. F. C. ARGEȘ	15	10	3	2	25-13	23
2. A.S.A.	15	9	1	5	20-15	19
3. „U” Cluj	15	8	3	4	15-12	19
4. C.F.R.	15	8	2	5	16-12	18
5. „U” Craiova	15	8	1	6	24-15	17
6. St. roșu	15	7	3	5	18-10	17
7. Dinamo	15	6	3	6	23-17	15
8. U.T.A.	15	6	3	6	18-15	15
9. Steaua	15	6	2	7	18-14	14
10. Rapid	15	6	2	7	20-19	14
11. Farul	15	4	6	5	14-18	14
12. Petrolul	15	4	5	6	15-18	13
13. Sport Club	15	6	1	8	12-23	13
14. Jiul	15	5	2	8	12-22	12
15. Politehnica	15	2	7	6	13-20	11
16. Crișul	15	1	4	10	12-23	6

„TUNARI” ECHIPELOR

Vă prezentăm mai jos cei 16 „tunari” ai echipelor din Divizia A în campionatul recent încheiat. În paranteze, jucătorii cei mai eficienți în ediția trecută a Diviziei A.

• F.C. ARGEȘ: Dobrin 15 (Frățilă 13) • U.T.A.: Kun II 12 (Broșovschi 9) • „U” CLUJ: Adam 10 (Adam 12) • A.S.A.: Mureșan 10 (Fazekas 11 — la „B”) • STEAGUL ROȘU: Pescaru 12 (Pescaru și Dumitriu II 5) • SPORT CLUB: Rugubei 11 (Rugubei 8) • DINAMO: Fl. Dumitrescu 8 (Dumitrache 15)

MUREȘAN (A.S.A.)

• UNIVERSITATEA CRAIOVA: Oblemenco 22 (Oblemenco 12) • STEAUA: Tătaru 7 (Tătaru 15) • RAPID: Neagu 16 (Neagu 12) • FARUL: Caraman, Ologu 4 (Tufan 8) • JIUL: Stoian 6 (I. Constantin 9) • C.F.R.: Soa 8 (O. Ionescu 8) • PETROLUL: Dincuță 7 (Dincuță 8) • POLITEHNICA: Ciuperman 8 (Moldoveanu 15) • CRIȘUL: Tămaș 3 (Sătmăreanu II 7 — la „B”).

Cum se vede, s-au menținut pe poziții de golgeteri ai echipelor lor: Adam, Pescaru, Rugubei, Oblemenco, Tătaru, Neagu și Dincuță.

DINAMO DOMINĂ ÎN CLASAMENTUL CLASAMENTELOR

În tabela de clasificare alcătuită prin totalizarea bilanțului echipelor divizionare A la sfârșitul fiecărui campionat și din care redăm mai jos primele opt clasate, pe primul loc continuă să se mențină Dinamo București:

1. Dinamo București	612	308	135	169	1142-756	751
2. Steaua București	612	286	149	177	1104-770	721
3. U. T. Arad	638	279	152	207	1092-882	710
4. Rapid București	592	262	144	186	966-729	668
5. „U” Cluj	594	220	136	238	832-867	576
6. Petrolul Ploiești	491	204	112	175	698-577	520
7. Jiul Petroșani	507	173	120	214	634-766	466
8. Steagul roșu Brașov	365	151	78	136	527-475	380

ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	F.C.A.	U.T.A.	U.C.	A.S.A.	St.R.	SC.B.	D.B.	U.Cv.	S.B.	R.B.	F.Ct.	J.Pt.	C.F.R.	P.Pi.	P.Is.	C.Or.
1. F.C. ARGEȘ	A	2-1	0-0	1-0	0-2	3-1	3-2	4-2	2-1	2-1	3-0	2-0	2-1	5-0	2-0	4-1
• PITEȘTI •	D	0-4	1-2	0-3	1-2	1-4	3-2	2-1	1-2	2-0	0-0	1-1	0-1	2-1	1-0	1-0
2. U.T.A.	A	4-0	1-0	5-1	2-0	2-0	1-2	3-0	2-2	1-1	1-0	4-1	4-0	4-2	4-1	1-0
• ARAD •	D	1-2	0-2	0-0	1-0	2-4	1-1	0-2	0-1	1-1	1-3	1-1	0-0	2-0	0-1	2-1
3. „U”	A	2-1	2-0	1-2	1-0	3-1	2-1	2-0	1-0	1-0	3-0	1-0	1-0	2-2	1-1	4-0
• CLUJ •	D	0-0	0-1	0-1	1-1	0-1	2-3	1-0	0-2	0-1	1-0	0-3	1-0	0-1	3-3	3-2
4. A.S. ARMATA	A	3-0	0-0	1-0	3-1	3-2	0-0	0-0	1-0	3-0	0-0	2-0	1-1	3-0	3-1	3-1
• TG. MUREȘ •	D	0-1	1-5	2-1	1-3	0-1	2-1	0-2	1-1	0-1	0-1	0-0	1-0	0-5	0-2	1-0
5. ST. ROȘU	A	2-1	0-1	1-1	3-1	2-0	2-1	0-1	0-0	5-1	3-0	1-0	2-0	3-0	0-0	1-0
• BRAȘOV •	D	2-0	0-2	0-1	1-3	2-0	2-2	0-1	0-0	5-1	0-2	0-1	0-0	0-0	0-1	0-0
6. SPORT CLUB	A	4-1	4-2	1-0	1-0	0-2	3-1	3-0	1-0	1-0	3-1	1-0	4-1	0-1	3-1	0-0
• BACĂU •	D	1-3	0-2	1-3	2-3	0-2	0-6	0-3	1-2	2-1	1-1	0-0	0-1	1-2	1-1	2-1
7. DINAMO	A	2-3	1-1	3-2	1-2	2-2	6-0	3-0	1-0	1-0	0-1	3-0	0-0	1-1	1-0	3-1
• BUCUREȘTI •	D	2-3	2-1	1-2	0-0	1-2	1-3	1-2	1-0	1-2	0-0	1-2	3-1	0-2	1-0	3-3
8. „U”	A	1-2	2-0	0-1	2-0	1-0	3-0	2-1	2-1	3-0	2-0	4-0	2-2	3-0	5-0	2-0
• CRAIOVA •	D	2-4	0-3	0-2	0-0	1-0	0-3	0-3	1-1	0-2	1-2	0-3	0-1	1-1	1-1	1-2
9. STEAUA	A	2-1	1-0	2-0	1-1	0-0	2-1	0-1	1-1	2-1	2-0	3-0	1-1	3-0	1-1	4-0
• BUCUREȘTI •	D	1-2	2-2	0-1	0-1	0-0	0-1	0-1	1-2	1-2	0-1	1-1	1-2	2-0	0-2	2-1
10. RAPID	A	0-2	1-1	1-0	1-0	1-5	1-2	2-1	2-1	1-0	5-1	3-1	2-0	1-0	1-0	2-0
• BUCUREȘTI •	D	1-2	1-1	0-1	0-3	1-5	0-1	0-1	0-3	1-2	2-2	1-0	1-0	0-1	2-2	0-1
11. FARUL	A	0-0	3-1	0-1	1-0	2-0	1-1	1-0	2-1	1-0	2-2	1-0	1-0	1-1	2-2	4-1
• CONSTANȚA •	D	0-3	0-1	0-3	0-0	0-3	1-3	0-0	0-2	0-2	0-1	2-2	1-3	0-1	1-3	1-1
12. JIUL	A	1-1	1-1	3-0	0-0	1-0	0-0	2-1	3-0	1-1	0-1	2-2	1-0	2-0	2-0	2-0
• PETROȘANI •	D	0-2	1-4	0-1	0-2	0-1	0-1	0-3	0-4	0-3	1-5	0-1	2-1	1-0	0-3	0-0
13. C. F. R.	A	1-0	0-0	0-1	1-1	0-0	1-0	1-3	1-0	2-1	0-1	3-1	1-2	1-0	2-2	2-0
• CLUJ •	D	1-2	0-4	0-1	0-1	0-2	1-4	0-0	2-2	1-1	1-3	0-1	0-1	1-0	4-2	0-1
14. PETROLUL	A	1-2	0-2	1-0	5-0	0-0	2-1	2-0	1-1	0-2	1-0	1-0	0-1	0-0	0-0	1-0
• PLOIEȘTI •	D	0-5	2-4	2-2	0-3	0-3	1-0	1-1	0-3	0-3	0-2	1-1	0-2	0-1	1-0	0-0
15. POLITEHNICA	A	0-1	1-0	3-3	2-0	1-0	1-1	0-1	1-1	2-0	2-2	3-1	3-0	2-4	0-1	0-0
• IASI •	D	0-2	1-4	1-1	1-3	0-0	1-3	0-1	0-5	1-1	0-1	2-2	0-2	2-2	0-0	0-0
16. CRIȘUL	A	0-1	1-2	2-3	0-1	0-0	1-2	3-3	2-1	1-2	1-0	1-1	0-0	1-0	0-0	0-0
• ORADEA •	D	1-4	0-1	0-4	1-3	0-1	0-0	1-3	0-2	0-4	0-7	1-4	0-2	0-2	0-1	0-0

LEGENDA A = ACASA D = DEPLASARE • = REZULTATE DIN TUR

DUPĂ 30 DE ANI, „CUPA ROMÂNIEI” A POPOSIT DIN NOU ÎN ÎN SFÎRȘIT, O BUCUREȘTEANĂ ÎN CUPELE EUROPENE!

Ca de obicei, Cupei — ajunsă la 35-a sa ediție — i-a revenit și în acest an cinstea de a trage cortina peste stagiunea fotbalistică 1971/72, o dată cu consumarea ultimului său act, finala, în cadrul fetei al nocturnei de pe „23 August” și în fața a peste 22.000 de spectatori plători, în majoritate suporteri ai giuleștenilor, purtând steaguri și steagulețe ale clubului lor, pancarte și melipsite tălângi.

Trofeul și l-au disputat Rapid și (prezentă inedită) Jiul din Petroșani. Victoria, cum se știe, a revenit echipei lui Bazil Marian și Gh. Năsturescu, care a intrat astfel în posesia mult invidiatei Cupe.

Succesul, de necontestat, al feroviarilor bucureșteni are multiple semnificații:

● **RAPID REINTRĂ ÎN POSESIA TROFEULUI DUPĂ 30 DE ANI** de la data la care Cupa a poposit ul-

tima oară în vitrina clubului, timp în care s-au zbatut să reinnoade tradiția vechiului Rapid, specialist al Cupei (7 victorii finale), a fost de câteva ori la un pas de realizarea visului, dar a eșuat:

● este **PRIMUL DUEL CU PROVINCIA CISTIGAT ÎN ACEST SEZON DE CAPITALĂ**:

● **PREZENTĂ UNEI ECHIBE BUCUREȘTENE ÎN CUPELE EUROPENE** (compromisă la un moment dat) **ESTE ASIGURATĂ**, Rapid fiind participantă acum în Cupa cupelor.

Cum s-ar spune, Rapid a salvat „blazonul” fotbalului bucureștean prin această victorie în Cupă.

Finala, fără să depășească factura modestă și calificativul de satisfăcător, a oferit totuși, mai ales în prima sa parte, câteva momente interesante și faze pasionante. Adică exact în perioada cînd Jiul a reușit să mențină un echilibru în joc, s-a

arătat un adversar ambițios, opunînd o apărare atentă — bine condusă de **GEORGEVICI** și ajutată de **DODU** — și un atac destul de agresiv (dar sub nivelul comportării din meciul cu Dinamo de la Pitești) „împins” excelent de același **DODU** (cel mai bun om al Jiului) și condus de „prima vioară” **MULESCU**. Și în această primă repriză, mai echilibrată, Rapid avînd însă o ușoară superioritate teritorială și tactică, oaspeții au fost la un pas de a produce emoții partenerului și tribunelor. La 1-0, gol marcat cu concursul lui **SUCIU**, **FAGAS** a ratat o bună ocazie, apoi la 2-0, **MULESCU** urmat și de **FAGAS**, în aceeași clipă, au ratat-o și pe a doua, la o centrare excelentă a lui **DODU**. Mînea s-a plimbat nestîngherită prin fața porții și a ajuns pînă la Pop care a degajat-o. Au fost, de fapt, singurele ocazii de

care a beneficiat Jiul în întregul meci.

În general, însă, meciul a fost controlat sub toate aspectele de Rapid, în special după pauză, cînd superioritatea sa a fost clară.

Prin ce a fost mai bună cîștigătoare Cupei?

MAI ÎNTR-UN ANSAMBLU MAI BINE SUDAT, CARE — AVÎND ȘI O PREGATIRE FIZICĂ SUPERIOARĂ ADVERSARULUI — A DESFAȘURAT UN JOC MAI BINE ORGANIZAT, în ritm mai rapid sau mai lent, după cum impunea cursul meciului, alternînd direcțiile de atac sau „pisînd” mereu pe aceeași parte unde sesiza slăbiciuni în apărarea din fața. În al doilea rînd **PRIN SUPERIORITATE INDIVIDUALE ÎN FIECARE COMPAR-TIMENT** și pe posturi determinante în impunerea jocului propriu: cuplul **LUPESCU—BOC** a fost mai bun decît „vis-à-vis”-ul, fundașii laterali mai prompti și mai rapizi, „centrocampștii” **DUMITRU—ANGE-LESCU**, la care s-a adăugat în mod foarte util, **CODREANU**, n-au avut decît pe **DODU** rival în tabăra adversă, iar în atac **NĂSTURESCU** a fost o extremă în zi mare, care a tras tot atacul după ea, și a și fost bine jucat, **MARIN STELIAN** n-a putut fi egalat decît de **MULESCU**, iar **NEAGU** a fost puncherul care i-a lipsit Jiului. În fine, printr-o stare psihică și putere de mobilizare superioară petroșanilor, care le-au permis feroviarilor să iasă cu fața curată din momentele dificile, puține la număr, sau să macine treptat forțele partenerului, înăbușîndu-i încet-încet orice veleități și în primul rînd reeditarea „minunii” de la Pitești. La 2-0 Rapid n-a considerat meciul cîștigat, a continuat să atace, iar spre sfîrșit a știut să mențină în posesie balonul lungi perioade de timp. Prin toate acestea și-a atins cel mai mult visat: Cupa, înscrisă pentru a 8-a oară în palmar-ul său, alături de care figurează și trei prezente ca finalistă.

Jiul, repetăm, n-a mai făcut jocul de la Pitești: e drept, și riposta adversarului a fost alta. Dar, a luptat cu mult curaj și voință, însă a trebuit să se incline în fața diferenței de resurse și valoare, pe ansamblu și individuală. Pentru echipa din Valea Jiului rămîne totuși o performanță faptul că a ajuns, la a 23-a sa prezentă în faza superioară a Cupei, în finala ei. Dispune de elemente talentate, susceptibile de progres, cu care antrenorul **EUGEN IORDACHE** poate consolida actuala formație, sporindu-i capacitatea de efort și randamentul. Are, mai ales, ceea ce azi sînt tot mai puțin prețuite în fotbal: jucători cu reale calități de extreme, **FAGAS** și **URMES**. Totul depinde însă de jucători pentru a se realiza.

În încheiere, o apreciere lună pentru arbitrajul competent, atent și autoritar prestat de **G.H. LIMONA**, prezent — printr-un plasament excelent — mereu în apropierea fazei de joc, ceea ce i-a permis să sesizeze orice infracțiune și, deci, să intervină prompt.

Petre GAȚU

SINTEZA

● **ASPECTUL GENERAL AL JOCULUI**. Deratului valoric dintre cele doua formatii s-a facut simtit, din start. Oaspeții au căutat să compenseze diferența, printr-un mare travaliu, mai ales la mijlocul terenului, acolo unde Dodu a făcut mari eforturi. Cunoscind breșele din apărarea Jiului (din meciul susținut la Petroșani în etapa a 26-a a campionatului), giuleștenii și-au axat majoritatea acțiunilor pe latura dreaptă a terenului, acolo unde Năsturescu — în deosebită vervă — l-a depășit cu regularitate pe Tonca. Calmul și discernămintul lui Dumitru în alegerea momentului declanșării atacului, au jucat un rol important în transarea disputei.

● **REPRIZA I**. Fiercătudinea n-a durat decît trei minute, timp în care jucătorii Jiului au lăsat impresia că sînt puși pe fante mari. După primirea golului, oaspeții n-au cedat și au făcut eforturi însemnate pentru a restabili echilibrul, dar atacurile lor s-au stins la marginea careului acolo unde o apărare sobră, în frunte cu Boc și Lupeșcu, a fost greu de depășit. În schimb rapidiștii, mai experimentați, au păstrat mai multă vreme inițiativa, stînd să apese pe accelerator atunci cînd a fost cazul și caînd să-și mărească avantajul.

● **REPRIZA A II-A**. În această parte a întîlnirii, siguri de victorie, giuleștenii evoluează mult mai deconectați. O dată cu scurgerea timpului, ei devin stăpîni pe situație, controlează jocul, a-

CA ATUNCI, ÎN 1967...

Am întîlnit, în sfîrșit, rapidiștii fericiți, și jucătorii, și suporteri...

Jucătorii erau acolo, imediat după meci, într-una din cabinetele de la „23 August”, o cabină a veseliei dezlănțuite.

Ne plimbăm, cu carnetul în mînă, după impresii...

...„Scrieți, acolo — ne roagă portarul Rapidului — că sînt din nou fericiți. Cum n-am mai fost din 1967, cînd echipa noastră a luat primul campionat din istoria clubului. Știți ce înseamnă pentru mine această Cupă? Posibilitatea de a juca, iarăși, în toamnă, într-o competiție europeană. Mă va revedeți lumea, acasă la noi și peste hotare, va auzi despre mine din nou lucruri bune și nea Angelo. Da, visez să reîntrez în poarta echipei naționale, din ziua în care am fost îndepărtat de la lot. Am meditat mult, recunosc că am fost vinovat, dar, vă asigur, n-o să se mai întîmple. Voi fi serios ca în această finală...”

Notez tot ce-mi mărturisește, spășit, Răducanu, căruia îi mulțumesc, în gînd, pentru... tema reportajului ce mi l-a sugerat. Mi-a reamîntit de faptul că a apărut, atunci, la primul titlu de campion al Rapidului și că n-a fost... singurul dintre cei prezenți, acum, în cabină. Lupeșcu, aflat lîngă noi, a supraviețuit și el formației '67. E obosit, dar și bucuros. Își șterge transpirația cu gesturi încete și se lasă... ademînit.

— A fost greu, Lupeșcu?

— Pînă în minutul 74...

— 21?

— Depășisem minutul (n.n. 73) în care Jiul, condus de Dinamo cu 2-0, la Pitești, venea

tare din urmă. Și știți ce-a făcut...

— Ești, cumva, superstițios?

— Nu, doar prevăzător. Tineam mult să adaug la titlu și o Cupă. După 11 ani la Rapid, mă retrag avînd satisfacția datoriei împlinite.

În continuare, caut, deci, doar rapidiști „promotivi '67”, acci cu eventual... întîrziat. Năsturescu este și el unul dintre ei.

— Ce ne spune „bătrînul” că răuș al Rapidului?

— În primul rînd, că au mîșinat de loc un jucător bairin. Cu... că răuș sînt de acord. Ați văzut cît am alergat și astăzi. Mai joc vreo doi ani la Rapid. Pînă la 32 de ani, 30 împlinesc pe 24 august, în aceeași zi cînd Jiul meu, Mugurel, va avea cinci anișori...

— Și în al doilea rînd?

— Că Rapidul a reabilitat Capitala. Sintem 1-1. Provincia — campionatul, Bucureștii — Cupa!

Rapidul și-a păstrat ambiția, că răuș, așa încît după Năsturescu, urmează... Codreanu. Ieșit de sub duș, își refacă din suflu, apelînd la lămîia îmbibată bine în zahăr.

— Ce zici, Codreanu? Vezi că poanta cu Bucureștii și Provincia a luat-o prietenul Năsturescu...

— Am și eu una, care-mi prilejuește motive de satisfacție.

— Spune-o...

— Doar antrenori — foști jucători ai Rapidului ne-au condus la succese: Valentin Stănescu în campionat, Bazil Marian în Cupă...

— E bună. Și altceva?

— Să vă spună și Dînu, chiar

dacă n-a jucat

Da, Dînu a jucat în tricoul în '67. S reportaj.

— De ce n-ai

— Mă supără recidivat cu Me am părăsit ter

Azi n-am jucat, puțin fericit. I făcut din plin e și Angelescu m

mai bun.

— De cînd es nule?

— De cînd ani...

— Cîți ai ac

— 28...

Și Neagu e i tragedă vîrstă. și Dînu, filiera — seniori, aici, debutul filad

„Debutul meu amîntește el, s-într-o partidă Cupă. Din ata

rescu, accidentat în locul lui Ol tatul a fost ega

lificat noi, fii evoluase în d

buit să plece sfîrșitul lui '68 rizez în echipa

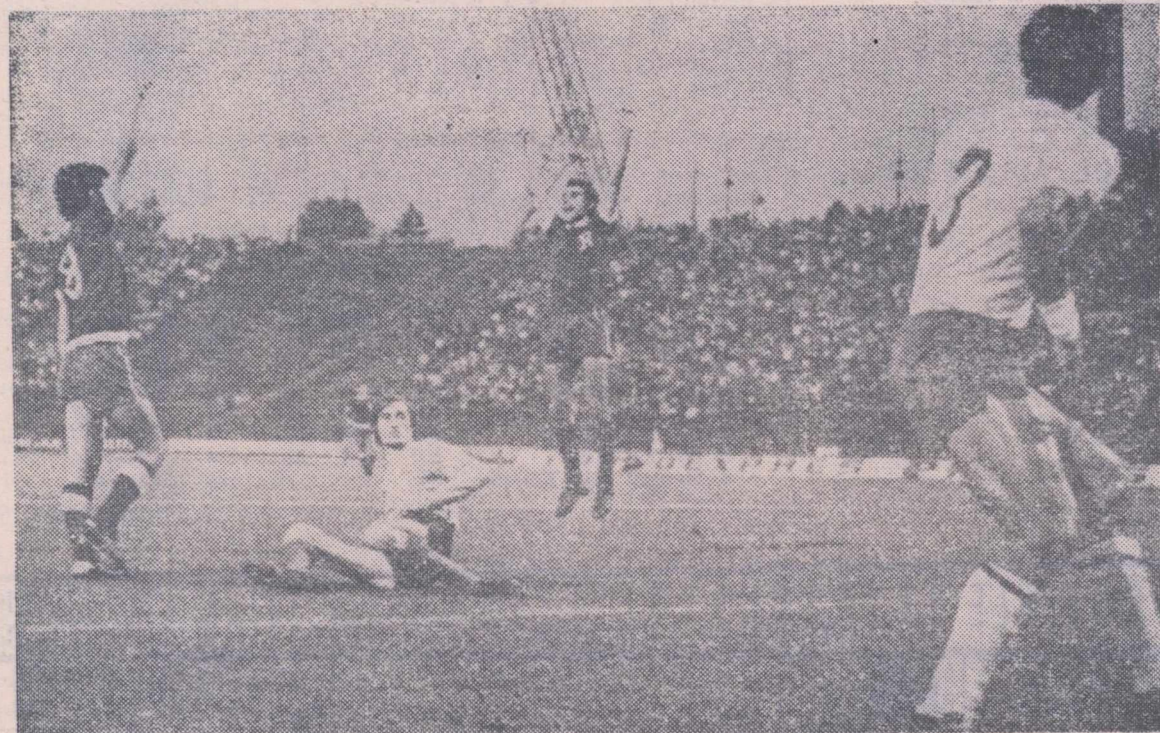
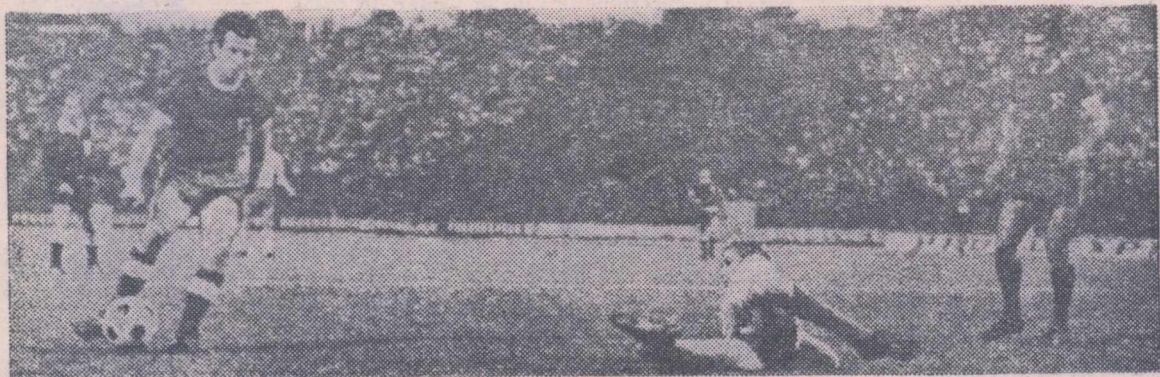
știți”.

Pe nesîmțite dului se gol

noapte, la au — omul și... t

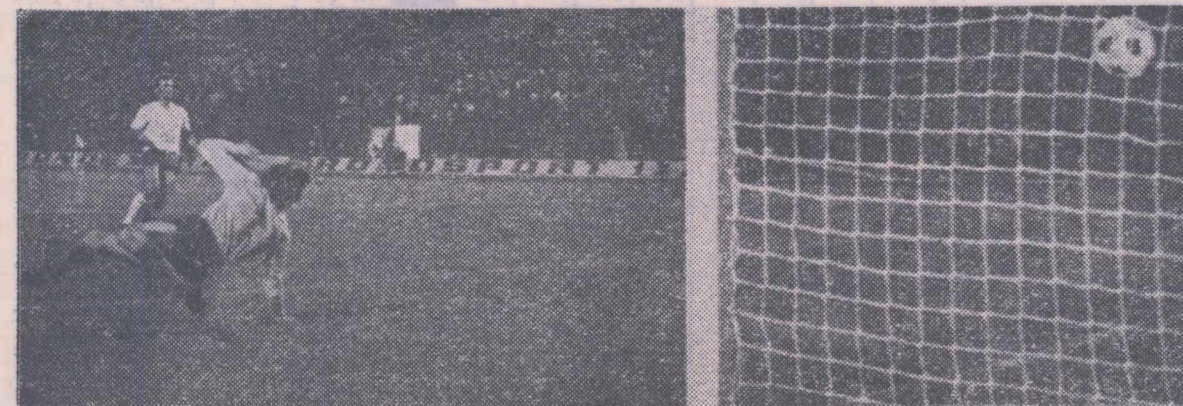
tă pe jucător Ploiești, în '67 cerit titlul de

G.

1-0

Suciu a scăpat mingea în față, Marin Stelian șutează cu precizie și... în timp ce Neagu își manifestă satisfacția, Georgevici (nr. 3) va trebui să scoată mingea din plasă

2-0

În vervă deosebită de șut, Neagu reia violent... și face inutil planșonul lui Suciu, balonul poposind, pentru a doua și ultima oară, în plasa porții petroșenilor

Fotografii de Paul ROMOȘAN

N VITRINA RAPIDULUI!

FINALEI

...adu-se necontenit în lumăteala de pen- a mineilor. În finalul meciului stănu la atacuri în valuri încheiate a suturi puternice expediate de Neagu Dumitru.

● CUM S-A MARCAT. Min. 3: Du- trul îl lansează pe Năsturescu, Tonca te depăși și mingea centrată cu e- et este respinsă defectuos de Suciu nă la M. Stelian care trimite din a- opiere, fără dificultate, în plasa: - Min. 27: Neagu preia o minge de 23 m de poarta lui Suciu, pătrunde careu, lateral dreapta, și deși flan- t de Georgevici, șutează tare, sus în iulii opus, imparabil și spectaculos: 3.

● ALTE MOMENTE IMPORTANTE. Min. 6: o pasă înapoi a lui Boc este recepțată de Făgaș care pătrunde în

Turul de pistă al invagătorilor. Lu- pescu și Răducanu conduc... pluto- nul feroviarilor, intrați în posesia Cupei

Foto: Dragoș NEAGU

careu, șutează puternic pe jos, dar Ră- ducanu apără. Min. 18: centrare Năstu- rescu, reluare cu capul M. Stelian peste bara transversală. Min. 32: acțiune per- sonală a lui Dodu urmată de o cen- trare pe jos prin fața porții lui Rădu- canu și mingea trece milimetrie pe lângă Mulțescu și Făgaș, surprins de rapiditatea fazel. Min. 46: Neagu îl pa- sează cu călcăiul lui Codrea, acesta su- tează pe jos, Suciu respinge până la M. Stelian și Toncea, răsărit ca din pă- mint, salvează de pe linia porții.

Gheorghe NERTEA

RAPID—JIUL 2—0 (2—0)

AU MARCAT: MARIN STELIAN (min. 3), NEAGU (min. 27).

STADIONUL „23 August” — timp frumos; teren bun; spectatori: 30.000.

RAPID: Răducanu — POP, LUPESCU, BOC, Codrea — ANGELESCU, DUMITRU — NASTURESCU, M. Stelian, NEAGU, Codreanu (min. 66 Pe- triceanu).

JIUL: Suciu — GEORGESCU, GEORGEVICI, Stoker, Tonca — DODU, Codreanu — Urmes (min. 49 Stelian), MULTESCU, Libardi, Făgaș.

ARBITRU: GHEORGHE LIMONA, foarte bun, ajutat la rule de C. Dragănescu și Al. Grigorescu (noti din București).

PE CALEA GRIVIȚEI ȘI ÎN GIULEȘTI A FOST NOAPTE ALBĂ

Duminică dimineața, orele 9, în Piața Chibrit. Trei steaguri alb-șurii și un grup masiv de oameni... Marea fluxuri al galeriei rapidiste își adună apele... Cu aproape 11 ore înainte de meci... Pe toată Calea Griviței, și dincolo, peste pod, în Giulești, se pregătește ma- rea sărbătoare a Cupei. De 30 de ani aceste locuri ale Bucu- reștiului așteaptă încă o Cupă.

...La stadion, cu o oră și jumătate înaintea finalei. Am- bele echipe sînt prezente. Ur- mările finalei juniorilor Ju- cătorii Rapidului au coborît lîngă teren să binecuvînteze, parcă, arena unde vor să tri- umfe. Minerii s-au retras între spectatori dîndu-și un colț al tribunei a doua. Cîțiva su- porterii, veniți din Valea Jiul- ului, îi descoperă și îi aplaudă. Intuiesc o emoție mult mai mare în tabăra Jiului. În fond, Jiul e prima dată într-o fi- nală a Cupei și e foarte fi- resc. Giuleștenii sînt mai de- conectați, deși se vede că se tem de jocul întîmplărilor. Des- pre meci nu prea se vorbește deschis. Numai Dumitru e categoric: „Am promis Cupa în Giulești! Trebuie s-o adu- cem!”

Înaintea de meci, la cabine, la parter, rapidiștii. Gravi, dar liniștiți în expresie. La etaj, Jiul. Emoția parcă strîn- ge și pereții. Suciu e singurul mal deconectat. Nădîin îl spu- ne „fiul Cupei”. Suciu aude și zîmbește ouțin visător. A- rîscul... Acei 11 metri apărat pe cînd era la Steaua în fi- nală contra lui Dinamo... Mulțescu, marea speranță a Văii Jiului, aude pe cineva legîndu-și numele de victorie

Jiului și replică: „Să vedem ce va spune și Fortuna!” Mir- cea Pascu, vicepreședintele „Jiului”, intervine în dialogul spontan: „Dacă jucăm ca la Pitești, cu Dinamo, ducem... Fortuna la Petroșani”. Pe scă- rile ce duc spre tunel am impresia că trei-patru petro- șeneni nu mai pot respira...

Peste trei minute de la fluierul de începere portarul Jiului greșește la o minge u- soară și Rapidul jubilează pri- ma dată.

...Vine pauza. Sus, în cabina Jiului, se aude doar vocea an- trenorului Eugen Iordache. Ceva despre orientare în fa- zele decisive. Jos, la rapidiști, îi aud pe Eupescu: „Mai sînt 45 de minute în care trebuie să jucăm cu toată seriozitatea, chiar dacă conducem cu 2—0”. Rămîn în spatele porții lui Răducanu toată repriza secun- dă. Spre final, îl aud pe uria- șul Grantului monologînd: „Cupa asta ne spală de pă- cate! Acum pot să merg și eu la mare, ca bucureștean ce sînt! Altfel, mi-era rușine, ce-ar fi zis lumea?” Finalul începe cu zece minute înainte de ultimul fluier. Galeria Grantului simte că Jiul nu mai poate face nimic și în- cepe spectacolul de sunet și culoare în bătaia reflectoa- relor. Grantul e în sărbă- toare...

...Imediat după joc. Bazil Marian pleacă la vestiar. Ra- pidul face turul de onoare, galeria de la tribuna a II-a jubilează, dar parcă e o bucurie obișnuită, după o reușită destul de facilă. Eugen Iordache și Mircea Pascu re-

INSTANTANEU CU... DOUĂ TROFEE

Duminică a fost ziua trofeelor. A fost decornată Cupa României. „U” Cluj a primit trofeul echipei cam- pionne naționale de juniori... Dar în festivitatea aceasta au fost înmîna- te și două trofee individuale. Celui mai bun arbitru al anului competițional și golgeterului campionatului. Feri- ciții laureați, viu aplaudați de spec- tatorii prezenți duminică seară pe stadionul „23 August” din Capitală: Nicolae Petriceanu și Ion Oble- menco...

...Nicolae Petriceanu este un nume care s-a impus foarte repede aten- ției generale. Un nume susținut de o personalitate distinctă în terenul de joc și în afara sa. Într-un fel, Nico- lae Petriceanu este un recordman al genului. Pentru că, de la debutul său în Divizia A și pînă la atri- buirea acestui titlu de cel mai bun arbitru al anului au trecut numai

cinci ani, timp în care fostul bai- mărcan (a jucat fotbal în Divizia C la Topitorul Baia Mare) s-a mai cla- sat de două ori printre primii trei arbitri și a condus cîteva partide internaționale. Arbitrul bucureștean Nicolae Petriceanu are numai 42 de ani, vîrstă de la care un cavalier al fluierului poate aștepta foarte multe.

— În fond ce așteptați dv. de la viitorul — imediat și mai îndepă- rțat — tovarășe Petriceanu? — a fost prima întrebare adresată im- mediat după festivitatea de premiere.

— Ce-și poate dori orice arbitru: să conduc mereu foarte bine și să fac parte din lista F.I.F.A., urmînd ca peste doi-trei ani să obțin ma- rele ecuson. Titlul acordat acum —

pentru care mulțumesc Colegiului central de arbitri, observatorilor fe- derali, cronicarilor de specialitate și colegilor mei cu care am alcătuit di- ferite brigăzi — reprezintă o cinste, un stimulente, dar și o obligație sporită.

— După opinia dvs., care este „se- cretul de fabricație” al unui arbi- traj foarte bun?

— Exigența, imparțialitatea abso- lută, viața sportivă, pregătirea sub toate aspectele, pentru toate parti- dele, în aceeași măsură. Pentru că nu există partide ușoare. Toate me- ciurile cer aceeași răspundere și concentrare.

— Pentru că... toate meciurile sînt grele, care a fost, totuși, cel mai greu din cariera dv.?

— Sport Club Bacău — Politehnica Iași din returul campionatului re- cent încheiat. Am eliminat trei ju- cători și mi-am impus acum că nu am dat afară din joc și pe alții.

— Dar cel mai plăcut meci?

— „U” Cluj — Petrolul, joc tele- vizat acum un an, cînd ploienii au cîștigat la Cluj cu 3—2.

— Și cel mai important joc din palmaresul arbitrilor Petriceanu?

— Meciul de debut, din 1967, Uni- versitatea Craiova — U.T.A. 2—0.

...Celălalt laureat al duminicii, e mult mai cunoscut. Sau, chiar dacă unii au mai uitat vîrsta lui Oble- menco (27 de ani impliniți în mai) și alte amănunte, toată lumea știe că „bunarul Craiovei” a cîștigat al- treilea titlu de golgeter. E-am sur- prins duminică, înainte de premiere, în timp ce urmăritorul său din um- bră, Neagu, îl felicita sportiv pen- tru „cota celor 20 de goluri”.

— Nu prea am înțeles rostul a- cestei limite de 20 de goluri, mai ales că nu s-a știut ceva precis multă vreme, cu afind, oficial, acest lucru foarte tîrziu.

— Cînd ai fost sigur, totuși, că vei putea atinge... cota?

— După meciul cu U.T.A., cînd am înscris două goluri.

— Cea mai simplă (sau complicată) întrebare: de ce crezi că ai deve- nit din nou golgeterul țării?

— 1. Pentru că am dorit! 2. Pen- tru că am fost sprijinit continuu de coechipieri. 3. Pentru că mai am încă șut, în pofida accidentărilor din ultima vreme. În acest campionat am stat cinci etape pe tușă, indis- ponibil, iar în alte patru am jucat nerefăcut.

— Proiecte?...

— Să cîștig al patrulea titlu de golgeter — performanță unică în fotbalul nostru de după război; să trec granița celor 100 de goluri in- scrise în campionat (acum am 99 la activ: 96 pentru Universitatea Cra- iova, 3 pentru Rapid) și... Eu încă mai sper la națională.

...Oblescenco a dedicat acest al treilea titlu de golgeter fetiței sale Clara, duminică în vîrstă de... două zile. (m.m.i.)

CARNETUL
SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

IDEI DE VARĂ (I)

● Finala Cupei, cu toate că a fost urmărită de un număr mare de spectatori (și asta din pricina nocturnei pentru că altfel nu am fi prins mai mult de 3000 de suflete în tribune) rămîne o competiție de mîna a doua. Știu că asta o să displace multora, dar realitatea trebuie privită în față. În primul rînd jucătorii își desconsideră com- petiția ca atare și lucrul se vede după modul în care se joacă me- ciurile de cupă. Cam în dorul lelii, pe romanoste. După aceea, chiar regulamentul ei este destul de complicat în cazul egalităților. Sigur că formula tragerii de lovitură de la 11 m rămîne cam singura so- luție, dar eliminarea echipei Dinamo și calificarea în finală a Jiului cu ajutorul unor penaltyuri nu a fost de loc concludentă, în afara moralei că chiar dacă conduci cu 2—0 e și mai bine să conduci cu 4—0.

Finala de duminică seara a fost leșioasă, fără patimă, inegală la urma urmei, pentru că echipa minerilor rămîne ceea ce este: o for- mație minoră, fără vedete (dacă îl excludem pe Mulțescu, după care vor alerga multe echipe, inclusiv cea care l-a cedat fără multe re- grete) așa că poate ne gîndim din timp la competiția viitoare. So- lufii nu am pentru că injecții cu seriozitate nu se pot face. E vorba de a implanta în mintea jucătorilor ideea că, de pildă, în Anglia cîștigarea cupei este o mare onoare. Presa a făcut destul pentru a ajuta într-o măsură interesul în jurul acestei competiții, dar cuvintele, chiar scrise, nu ajung. Trebuie să mai așteptăm. În rest, în legătură cu cele de mai sus, interesant a fost numai faptul că Rapidul a reușit să infirme o tradiție nefavorabilă după 30 de ani, ceea ce înseamnă măcar ceva pe linia norocului.

● Telecinemoteca fotbalului. Mă gîndesc cu durere că din vechile jurnale de actualități nu a avut nimeni ideea să strîngă acele scurte secvențe de demult care immortalizează unele partide importante de fotbal pe film. Ce peliculă memorabilă s-ar realiza dacă un regizor sau pur și simplu un iubitor al fotbalului ar intra în arhiva de filme și ar scoate din cavoul de celuloid imaginea, să zicem, a faimoase- lor derby-uri Rapid—Venus (dacă ele vor fi fost filmate măcar par- țial), sau chipul lui Dobay, tînor, al lui Bindea, Cotormani, ai faimoa- sei linii de fundași Albu—Sfera. Ce plăcere am avea cu toții să re- vedem celebrele deschideri ale lui Schwartz, sau cursele de 80 m ale lui Vintilă, faimoasele lovitură libere ale lui Eisenbeiser, sau ale lui Baraty, Ne-ar provoca delicii fără egal. Mă gîndesc că o paradă a lui David m-ar face să visez o săptămîină la condiția portarului și ne-am da seama ce înseamnă să fii un geniu al plonjonului în comparație cu demonstrațiile comice ale lui Malec Răducanu.

Gîndiri-vă la cite comparații s-ar putea supune jocul echipelor din trecut cu cel al echipelor de azi. Ce marfă nesperată pentru comen- tatori. Asta una la mîna, dar, la drept vorbind, în zilele noastre s-a gîndit cineva să strîngă măcar unele imagini din meciurile me- morabile ale C.C.A.-ului? Are cineva inspirația de a ne readuce în memorie imaginea unui Zavoda, Voinescu, a lui Marian și a nemu- ritorului Petschovschî? E o idee de vară ce spun eu dar ce ar fi, vară fiind, ca studioul de televiziune el însuși să se înhamă la această muncă și să ne prezinte duminică, de la orele cinci, cînd ne crapă buza după un meci, selecțiuni din vechile jurnale care sper că n-au fost date focului. Ce cronică vie am avea, ce satisfacție. Cum am uita noi ratările lui Neagu revăzîndu-le pe cele ale lui Voinea la fel de spectaculoase! Stau și mă întreb cît ar costa toate astea ca timp și bani? Nu merită să încercăm? Să punem temelie unei instituții care va fi solicitată întotdeauna de microbiștii de azi și de mine. Au rămas în memoria mea partide senzaționale, amintiri-vă de meciul de la Londra, Anglia—Ungaria, de partida R.F.G.—Italia, de la Mexic, de recenta dispută de la Londra, R.F.G.—Anglia. Ce capodoperă! Ce Hitchcock, ce Peter Laore în Mister Moto, să-l vedeți pe Müller în rolul principal și pe Beckenbauer. Să-l vedeți pe Banks și pe Bobby Moore — asta da spectacol și încă cu preț redus.

Așadar pe cai! Dar cine încăleacă?

Mircea M. IONESCU

OLAESCU

UN VIS ÎMPLINIT DUPĂ 31 DE ANI

S-au scurs peste trei decenii de cînd studenții bucureșteni n-au mai avut reprezentanți pe prima scenă a fotbalului nostru.

An de an, fotbalul universitar din Capitală a trăit în umbra marilor cluburi, dar dorința de a reveni în primul esalon s-a amplificat o dată cu consumarea fiecărei ediții a campionatului Diviziei B.

Inceputurile au fost timide. Echipa asociației studențești Știința a reintrat în "B" în 1955, însă pînă în 1966 comportarea sa s-a situat pe o linie modestă, exceptînd ediția 1960-1961, cînd a fost la un pas de titlu. Din 1966, prezența sa se face din ce în ce mai mult simțită. În acea ediție, duelul cu Progresul București s-a încheiat doar pe potou, bancarij reușind să câștige seria doar cu un punct avantaj. Apoi, a urmat un nou declin, cu toate că inimosii săi suporteri s-au avîntat și mai mult în sprijinirea formației, denumită din 1966 — Politehnica, iar din 1969 — revenind la primul nume, acela de Sportul studentesc.

Vara lui 1970 a adus o noutate în conducerea tehnică: ștafeta a fost preluată de tînărul antrenor **Ion Motroc**, ajutat de **Moise Maksai**. Chiar din primele zile noul antrenor și-a propus împlinirea vîslei miilor de susținători, de a promova în Divizia A. Dar, dorința sa nu a prins viață, deoarece în întrecere a apărut un adversar mai puternic și cu mai multă experiență — A.S. Armata Tg. Mureș, care a încheiat disputa în favoarea sa.

Esecul din 1971 nu i-a dezarmat pe conducătorii echipei și pe susținători. Ei au pornit în ediția 1971-1972 cu mai multă încredere în forțele proprii, au întronat o disciplină fermă în rîndurile colectivului, devenit mai omogen, și pe parcursul întrecerii s-a dovedit superior celorlalte pretendente la șefia seriei I. Succesul elevilor antrenorului **Motroc** poate fi socotit rodul pregătirii conștiințioase de-a lungul campionatului, a antrenamentelor atractive, dar foarte grele, a sprijinului biroului secției acordat antrenorului și tuturor jucătorilor în desă-

virșirea lor ca cetățeni, precum și rezolvarea problemelor administrative ale echipei. De asemenea, nu poate fi omis aportul doctorului **Florian Serban** în procesul de instruire și ajutorul acordat de unii jucători mai vîrstnici, ca **Rădulescu**, **Kraus** și **Dumitru Nicolae**, care au avut o influență pozitivă asupra lotului.

Dar, greul de-acum începe. Antrenorul **Motroc** este conștient de acest fapt. El ne-a și declarat că: „Exigențele Diviziei A îmi vor solicita mai mult timp pentru pregătirea echipei și a fiecărui meci. Pentru mine a început deja ediția 1972-1973 a campionatului Diviziei A. Mă preocupă încă de pe acum conținutul antrenamentelor, pentru a-i face pe jucători mai receptivi la noutățile ce se impun în procesul de pregătire. Nu am să umblu la structura de bază a echipei, dar am în vedere promovarea celorva jucători talentați. Obiectivul nostru nu-l constituie locul în clasament, ci evoluția cit mai bună, care firese ne poate aduce și punctele mult dorite“.

• CULORILE ECHIPEI : alb-negru
• ADRESA : București, strada Ștefan Furtună nr. 140, telefon 49 25 50

BIROUL SECȚIEI DE FOTBAL

- Presedinte : arh. EMIL-BARBU POPESCU
- Vicepresedinte : conf. univ. CONSTANTIN BARBULESCU
- Vicepresedinte : conf. univ. VICTOR BIRNAURE
- Vicepresedinte : SEPI ZILBERMAN
- Secretar : DUMITRU GAVRILESCU
- Medicul echipei : dr. FLORIAN SERBAN
- Masorul echipei : STELIAN CHILU

BAZA MATERIALĂ

- STADIONUL POLITEHNICA (capacitate 4000 de spectatori). Echipa a avut la dispoziție, pentru pregătire și meciuri, trei terenuri: unul gazonat, unul cu zgură și unul de pămînt.
- SALA POLITEHNICA pentru pregătirea în timpul iernii. Au fost folosite aparate de gimnastică, plasă elastică, mingi medicinale

DIN ISTORICUL CLUBULUI

• Clubul sportiv Sportul studentesc București a luat ființă în februarie 1916, avînd două secții: fotbal și tenis.

• Din 1919 pînă în 1928, cînd s-a înființat Federația română de fotbal, ca secretar al clubului a activat Octav Luchide, apoi această funcție a fost deținută pînă în 1943 de Constantin Ursache.

• Din 1919 pînă în 1934, Sportul studentesc a participat în campionatul categoriei „Onoare” al orașului București.

• În anul 1934 s-a organizat campionatul Diviziei B și Sportul studentesc a participat în seria I. La sfîrșitul ediției (1935) s-a clasat pe locul 5, cu 15 puncte. În ediția următoare (1935-1936) a ocupat același loc, cu 14 puncte. În anul competițional 1936-1937 a câștigat seria I și a promovat în Divizia A. Iată palmaresul în Divizia A: 1937-1938: locul 5 în seria a II-a; 1938-1939: locul 9; 1939-1940: locul 3; 1940-1941: locul 6. În „Cupa României” Sportul studentesc a jucat în finala competiției: 1939 (cu Rapid București 0-2) și 1943 (cu C.F.R. Tr. Severin 0-4).

• În anul 1935, reprezentanța studenților din Capitală, Știința a activat în seria I a Diviziei B, ocupînd locul 6, cu 24 puncte, lădă bilanțul din Divizia B: 1936: locul 8, 23 puncte (seria a II-a); 1937-1938: locul 14, 19 puncte (seria a II-a); 1939-1940: locul 5, 25 puncte (seria a II-a); 1940-1941: locul 3, 20 puncte (seria a II-a); 1941-1942: locul 12, 22 puncte (seria a II-a); 1942-1943: locul 8, 26 puncte (seria a II-a); 1943-1944: locul 8, 25 puncte (seria I); 1944-1945: locul 12, 22 puncte (seria I); 1945-1946: locul 2, 34 puncte (seria I); 1946-1947: Politehnica București — locul 5, 27 puncte (seria I); 1947-1948: locul 7, 26 puncte (seria I); 1948-1949: locul 11, 23 puncte (seria I); 1949-1950: Sportul studentesc — locul 7, 29 puncte (seria I); 1950-1951: locul 2, 39 puncte (seria I, A.S.A. Tg. Mureș, 42 puncte, a promovat în „A”).

15 GOLURI : M. Sandu — 2 din 11 m
12 GOLURI : Pana — 2 din 11 m
5 GOLURI : Bujor
4 GOLURI : Jamarischi
3 GOLURI : Kraus și Damian
2 GOLURI : Leșeanu
1 GOL : Sirbu, Mătaoanu, Jurcă, Cojocaru — din 11 m

CITEVA SUPERLATIVE

- Cel mai bun joc : cu Progresul București (în retur : 4-1).
- Cel mai slab joc : cu Portul Constanta (1-3).
- Cel mai bun compartiment : atacul
- Cel mai bun jucător din fiecare compartiment : Jurcă (apărare), Cuița (mijlocas) și M. Sandu (dăintare).
- Cel mai disciplinat jucător : Jurcă
- Cel mai indisciplinat : V. Florea
- Cel mai vechi jucător în echipă : Rădulescu — căpitanul formației
- Perioada cea mai dificilă : 13-16 aprilie (s-au pierdut 4 puncte la meciurile cu Metalul București și cu Portul Constanta)
- Momentul cel mai favorabil : victoria asupra Progresului București (7 mai 1972), cînd s-a distanțat la 5 puncte
- Cel mai tînăr jucător : Mircea Sandu (20 de ani)
- Cel mai vîrstnic jucător : Viorel Kraus (32 de ani).

Progresul București ; 28 ; foarte bine.

Dumitru BUJOR — 27 februarie 1951, București ; înaintas central ; A.S.E., II ; 1969 ; Rapid București ; 15 ; bine.

Claudiu SAVA — 18 noiembrie 1951, Tirgoviste ; înaintas central ; A.S.E., II ; 1970 ; Metalul Tirgoviste ; 2 ; suficient.

Viorel KRAUS — 5 martie 1940, Benic-Alba ; extremă stînga ; A.S.E., II ; 1970 ; Ind. sîrmei C. Turzii, Rapid București, F.C. Argeș și Altay Izmir ; 29 ; foarte bine (tactic).

Dumitru GEORGESCU — 21 octombrie 1951, Tirgoviste ; extremă stînga ; A.S.E., II ; 1970 ; Metalul Tirgoviste ; 2 ; suficient.

Vasile FLOREA — 12 ianuarie 1949, București ; extremă stînga ; A.S.E., II ; 1970 ; Independența Sibiu și Dinamo București ; 1 ; suficient.

Carol GAL — 12 martie 1952 ; Cluj ; fundas dreapta ; I.E.F.S., I ; 1970 ; „U” Cluj ; 2 ; suficient.

fundas stînga ; funcționar la Institutul Politehnic ; 1972 ; Steaua București. Farul și Metalul București ; 10 ; bine.

Constantin JAMAISCHI — 10 februarie 1945, Călinești-Pitești ; mijlocas ; I.E.F.S., student audient anul I ; 1970 ; Foresta Fălticeni, Viitorul București, Rapid București, Steagul roșu Brașov ; 29 ; bine.

Mihai CUIȚA — 12 iunie 1951, București ; mijlocas ; A.S.E., II ; 1970 ; TUG București și Steaua București ; 28 ; foarte bine.

Mircea DAMIAN — 5 decembrie 1950, Bistrița ; mijlocas ; „S.E.”, II ; 1969 ; Gloria Bistrița ; 23 ; foarte bine.

Dan FIRIȚEANU — 9 decembrie 1948, Zărnești ; mijlocas ; funcționar la A.S.E. ; 1971 ; Independența Sibiu ; 2 ; suficient.

Viorel LEȘEANU — 20 februarie 1950, Petroșeni-II-fav ; extremă dreapta ; Institutul Agronomic, I ; 1971 ; Dunărea Giurgiu ; 22 ; foarte bine.

Petre NUTU — 21 septembrie 1943, București ; extremă dreapta ; A.S.E., I ; 1971 ; Dinamo Obor, F.C. Argeș și Dinamo București ; 17 ; bine.

Constantin PANA — 5 martie 1949, Săcălaz-Timis ; înaintas central ; I.E.F.S., student audient anul I ; 1970 ; Rapid București, CFR Cluj și Dunărea Giurgiu ; 29 ; bine.

Mircea SANDU — 22 octombrie 1952, București ; înaintas central ; Institutul Politehnic, I ; 1971 ; Școala Sportivă nr. 2 București și

CĂRȚI DE VIZITĂ

ION MOTROC — antrenor principal. Născut la 14 februarie 1937 în București ; lector universitar la I.E.F.S. București ; a preluat echipa Sportul studentesc București la 1 iulie 1971 ; a jucat fotbal la echipele Rapid București (juniori), Știința București (juniori), Progresul Casa Școalei București, Dinamo București, Rapid București și Altay Izmir.

MOISE MAKSAI — antrenor. Născut în orașul Odorhei ; șef de lucrări la Institutul Politehnic București ; este la echipa studenților din 1954 (ca jucător între anii 1954-1962 și apoi ca antrenor din 1962) ; a jucat fotbal la echipele : Avîntul Reghin, Dermagant Tg. Mureș și Știința București.

Ion VASILE — Născut la 16 aprilie 1942 în București ; portar ; student la A.S.E. anul I ; a venit la Sportul studentesc în 1969 ; a mai jucat la Metalul București, U.T.A., Jiul și F.C. Argeș ; a evoluat în această ediție în 20 de meciuri ; calificativul antrenorului principal : bine.

Constantin MARIAN — 8 septembrie 1951 în Ploiești ; portar ; Institutul Politehnic, II ; 1970 ; Petrolul Ploiești ; 9 ; suficient.

Mircea STAN — 9 iulie 1949, Gura Ocnitei-Dimbovită ; portar ; Institutul Agronomic, anul III ; 1970 ; Metalul Tirgoviste și Agronomia București ; 2 ; suficient.

Cornel JURCĂ — 12 februarie 1949, București ; fundas dreapta ; I.E.F.S., III ; 1969 ; Dinamo București, Rapid București și Vagonul Arad ; 28 ; foarte bine.

Ion MĂTAOANU — 18 mai 1945, Văleni-Argeș ; fundas central ; I.E.F.S., III ; 1970 ; F.C. Argeș, Progresul București și Victoria Roman ;

28 ; foarte bine.

Nicolae DUMITRU — 29 martie 1943, Tînosu-Prahova ; fundas central ; I.E.F.S., student audient anul I ; 1970 ; Petrolul Ploiești și Steaua București ; 16 ; foarte bine.

Gheorghe SIRBU — 24 octombrie 1943, București ; fundas central ; I.E.F.S., II ; Viitorul București și U.T.A. ; 10 ; suficient.

George IONESCU — 7 septembrie 1948, Budești-Vrancea ; fundas central ; A.S.E. IV ; 1968 ; Unirea Focșani, Dinamo București și Electromica București ; 9 ; bine.

Ion SECĂȘAN — 18 aprilie 1944, București ; fundas central ; A.S.E., I ; 1971 ; Viitorul București, Dinamo Bacău, F.C. Galați și U.T.A. ; 3 ; suficient.

Mircea RĂDULESCU — 31 august 1941 ; București ; fundas stînga ; asistent I.E.F.S. ; 1959 ; Rapid București și Viitorul București ; 19 ; bine.

Dumitru COJOCARU — 15 aprilie 1949, București ;

În numărul viitor vom prezenta pe a doua promovată : C.S.M. REȘITA

DRUMUL SPRE PRIMUL LOC

BILANT :	30 19 92 51-27 42
I (d) : Metalul Tirgoviste	3-0
II (a) : Știința Bacău	2-1 (1-0)
III (d) : Politehnica Galați	2-2 (1-1)
IV (a) : Metalul București	1-1 (1-1)
V (a) : Portul Constanta	2-1 (1-1)
VI (d) : Coahlaul P. Neamt	3-2 (2-0)
VII (a) : Poiana Cimpina	1-1 (0-0)
VIII (d) : Progresul București	1-1 (1-1)
IX (d) : S.N. Ottenita	1-1 (1-1)
X (a) : Dunărea Giurgiu	1-1 (0-0)
XI (d) : Progresul Braila	1-1 (0-0)
XII (a) : Metalul Ploieni	1-0 (0-0)
XIII (d) : C.F.R. Pașcani	1-1 (0-0)
XIV (a) : F.C. Galați	2-1 (0-0)
XV (d) : Chimia Rm. Vilcea	2-1 (1-0)
XVI (a) : Metalul Tirgoviste	1-0 (0-0)
XVII (d) : Știința Bacău	2-0 (0-1)
XVIII (a) : Politehnica Galați	2-0 (1-0)
XIX (d) : Metalul București	1-1 (0-0)
XX (d) : Portul Constanta	1-3 (1-2)
XXI (a) : Coahlaul P. Neamt	2-0 (0-0)
XXII (d) : Poiana Cimpina	2-2 (0-2)
XXIII (a) : Progresul București	4-1 (2-0)
XXIV (a) : S.N. Ottenita	2-1 (1-0)
XXV (d) : Dunărea Giurgiu	0-0
XXVI (a) : Progresul Braila	2-0 (0-0)
XXVII (d) : Metalul Ploieni	1-0 (0-0)
XXVIII (a) : C.F.R. Pașcani	1-0 (1-0)
XXIX (d) : F.C. Galați	2-1 (0-1)
XXX (a) : Chimia Rm. Vilcea	1-0 (0-0)

Pagină realizată de Pompiliu VINȚILA

CAMPIONATUL NATIONAL DE JUNIORI

Căpitanul echipei clujene, Alex. Matăi, primește de la Gh. Urich, membru al biroului federal, cupa oferită echipei câștigătoare a campionatului republican de juniori

„U” CLUJ—DINAMO BUCUREȘTI 2—1 0—1)

AU MARCAT: ROȘU (min. 3) și EREMIA (min. 48 și 60). STADIONUL „23 August”; teren bun; timp noros; spectatori aproximativ 15 000.

„U” — LAZAREANU — TOTU, MATEI, NEGRUȚIU, Hurloj — Popa, GIURGIU — Fodor (min. 28 Hidișan, min. 41; EREMIA), FURNEA, BUCUR, Păuna.

DINAMO: Mihalache — LUCUTA, MINDRUT, Bănciu, Bogăciu — ZWOLFER, CUSTOF — ROȘU, C. Popescu, STOICHITA (min. 61; Mincu), Dascălu (min. 47; Vrinceanu). A arbitrat foarte bine N. RAINEA (Birlad).

VA PREZENTĂM

„11”-LE VICTORIOS

Marcel LAZAREANU, curajos, foarte bun la mingile înalte, are ieșiri din poartă eficace și o priză bună la balon. Se pare că a moștenit o parte din însușirile unchiului său, fost portar al echipei naționale.

Gheorghe TOTU — Alexandru MATEI (căpitanul echipei) — Mircea NEGRUȚIU — Gheorghe HURLOJ alcătuiesc împreună o linie de apărare masivă, fermă, sigură în intervenții. Totu se detașează prin clarviziune în joc: Matei este o „copie” a lui Solomon; Negruțiu (înalt de 1,80 m) țese de multe ori la joc, înfruntându-se suprinzător în atac; Hurloj are o rezistență ieșită din comun. Imbatabili la mingile înalte, cei patru apărători clujeni cunosc arta dublajului, dovădindu-și chiar și în perioadele cele mai critice, un calm dezarmant.

La mijlocul terenului acționează trei jucători: Valentin POPA — Cornel GURGIU — Ion FURNEA. Primul este considerat tehnicianul echipei, al doilea motorul ei, iar Furea conducătorul de joc. Marele lor atu îl constituie însă caoacitatea de efort, toți trei reușind să joace în același ritm susținut pe parcursul celor 80 de minute. „Giurgiu alergic mai mult decât Alca”, afirmă după meci antrenorul clujenilor, V. Covaci.

Am căutat să forțăm la fundul stînga dinamovist pe care l-a... alergat mai întâi Fodor, apoi Hidișan și, cînd a obosit, i-am rezervat ca adversar pe cel mai tânăr și mai rapid jucător al meu, Eremia. S-a creat, în acest fel, o breșă și de acolo am plecat primul gol și încă trei centrări impecabile care puteau fi fructificate...

În vervă, bălăios (în sensul bun al cuvîntului), Eremia a constituit factorul surpriză al finalei. A marcat cele două goluri ale echipei sale, urcînd-o, împreună cu ceilalți coechipieri, desigur, pe treapta cea mai înaltă a podiumului premianților și readucînd, din nou, pentru a șasea oară, în vitrina clubului „șepcilor roșii”, cupa oferită echipei campioane a țării la juniori.

Laurențiu DUMITRESCU

„U” CLUJ PENTRU A ȘASEA OARĂ...

„U” Cluj este noua echipă campioană de juniori. Titlul suprem vine să încununeze o lungă suită de eforturi făcute pe un drum greu, dar pe care clujenii l-au parcurs dezinvolat, culegînd victorie după victorie. Bilanțul înscris în dreptul numelui lor acum, după consumarea și a ultimului act al ediției 1971-1972 a campionatului, este impresionant. Iată-l:

In seria a VII-a:

„U” Cluj 22 16 5 1 49—13

In turneul final:

„U” Cluj 4 4 0 0 10—0

Așadar, de-a lungul întregului campionat, elevii lui Vily Covaci n-au gustat decât o singură dată din cupa amară a înfrîngerii, cîștigînd de o manieră categorică seria a VII-a și dovedindu-se imbatabili în grupa de la Arad a turneului final, unde au obținut patru victorii, fără să primească vreun gol (!)

În confruntarea finală cu Dinamo București (echipă cu individualități de certă valoare: Roșu, Custof, Stoichita, Vrinceanu), pentru a cîștiga, clujenii au fost nevoiți să se întrebuițeze serios, să desfășoare în teren un MARE TRA-

— Ne-au învins pentru că toți au muncit enorm, din primul și pînă în ultimul minut de joc! — recunoștea, în mod sportiv, Traian Ivănescu, antrenorul dinamoviștilor bucureșteni.

Intr-adevăr, marele avantaj al clujenilor în campionat, în turneul final, în meciul de pe stadionul „23 August”, l-a constituit FORȚA DE JOC. O forță subordonată, totuși, unor însușiri tehnice evidente la fiecare jucător și pusă, în totalitate, în slujba echipei. Pentru că dacă, așa cum am mai spus, Dinamo a prezentat în teren cîțiva jucători de mare perspectivă, dar

PIOIEȘTI

ÎN ANSAMBLU — UN BILANȚ POZITIV

Ploieștii a găzduit partidele celei mai echilibrată grupe. Au fost prezente, aici nu mai puțin de șase echipe — din toți talii celor opt participante — cu aspirații născute și pretenții de a obține primul loc și dreptul de a se califica în finală: Școala sportivă Sibiu — campioana „en titre”, Dinamo, Farul și Politehnica Iași, formații ale unor cluburi laureate, cu ani în urmă, în competiția republicană a juniorilor Progresul și Steaua „23 August”, reprezentanțele a două centre de fotbal puternice și dornice de afirmare.

În aceste condiții și disputa sportivă a fost deosebit de diră spectaculoasă adevărată, prin jocul rezultatelor și atractivă

prin contribuția de mare preț a jucătorilor la calitatea întrecerilor. Ceea ce a constituit de altfel și caracteristica dominantă a grupe, de la Ploiești, unde partide ca Dinamo — Farul Politehnica — Farul, sau Progresul — Steaua „23 August” s-au situat, prin valoarea lor fotbalistică, la nivel de veritabile finale.

În privința comportării de ansamblu a echipelor însă, constatările noastre nu se opresc aici. Mergînd pe linia unei analize de conținut a lucrurilor vom scoate în evidență și alte aspecte. Printre acestea și faptul că, în general rezistența de joc și competițională au fost mai mult decât satisfăcătoare, chiar în condițiile unei densități mari de jocuri, într-un interval de timp relativ mic; că spiritul de combativitate și angajamentul fizic și s-au părut în real progres; că disciplina în teren și sportivitatea s-au încadrat în limitele unor aprecieri favorabile.

În același timp, referindu-ne de astă dată la insuficiențe și lipșuri va trebui să arătăm, printre altele, că nivelul tehnicii de joc nu s-a ridicat la valori care să multumescă, că pe planul preocupărilor tactice s-au manifestat încă tendințe de inerție, șablonism și stereotipie în modul de acțiune, că eficacitatea nu s-a ridicat la un nivel care să multumescă pe deplin.

Si acum, cîteva cuvinte despre echipa cîștigătoare a întrecerii La capătul celor 13 partide desfășurate la Ploiești, victoria finală realizată de Dinamo se înscrie ca un act de justiție, ca o performanță pe deplin meritată. Cu un lot omogen, bine pregătit și beneficiind de cîteva individualități remarcabile (Custof, Stoichita, Roșu, Vrinceanu) formația antrenorului Tr. Ivănescu s-a detașat clar la un moment dat de restul partenerilor de întrecere, reușind să le domine pe acestea, în primul rînd printr-o capacitate de efort superioară și o mai bună organizare a jocului.

La capitolul „arbitraje” înscrim cu satisfacție faptul că nota minimă acordată conducătorilor de joc n-a coborît niciodată sub 7 și că aprecierile noastre s-au situat de regulă la nivelul calificativului de „foarte bine”. Mențiuni speciale: C. Apostolescu (Tîrgoviște) P. Căpățîna (Buzău), V. Neacșu și N. Moroianu (Ploiești).

În sfîrșit, unele probleme de organizare. De la început chiar preocupările gazelor ploieștene pentru popularizarea competiției ni s-au părut pur și simplu formale. Așa se explică și anonimatul depărmant în care au avut loc majoritatea întîlnirilor. În rest, condiții de asigurare materială, teren și ordine, la înălțime exigentelor.

În ansamblu grupa de la Ploiești ne-a oferit un bilanț în care plusurile sînt dominante. Un bilanț pozitiv deci, deși prezenta multora dintre minusurile semnalate putea fi ușor evitată.

M. I.

MARGINALII LA TURNEUL FINAL

MULȚI CHEMAȚI, PUȚINI ALEȘI

În săptămîna 18—23 iunie, orașul Arad a găzduit unul din turneele finale ale campionatului grupă a doua, cu opt echipe împărțite în două serii (U. T. A., Șc. sp. Craiova, U. M. Timișoara, Crișul Oradea — seria I și „U” Cluj, Minerul B. Mare, Politehnica Timișoara, Unirea Alba Iulia — seria a II-a). După consumarea jocurilor din serii, cele două echipe clasate pe primul loc, U.T.A. și „U” Cluj s-au înfrînt în semifinală. Mai bine pregătiți, juniorii clujeni au cîștigat cu 2—0.

Din capul locului trebuie remarcat faptul că echipa antrenată de Vily Covaci și Emil Petru a cîștigat meritat grupa, detașîndu-se cu „un cap” față de celelalte formații, atribuitele sale fiind: excelența pregătire fizică, superioritatea tactică și virtuozitatea tehnică a majorității jucătorilor.

Deși organizatorii s-au străduit să creeze condiții corespunzătoare de desfășurare a jocurilor pe stadioanele Gloria și C.F.R., ca și printr-o largă popularitate a competiției (afise, panouri cu rezultate, numărul spectatorilor a fost extrem de scăzut. În același timp, pe parcursul întrecerii s-au făcut simțite și o serie de lipsuri. Dacă unii dintre arbitri delegați ca M. Pirvu (Reșița), M. Pădureanu (Deva), I. Ștefăniță (Hunedoara), A. Crișan și I. Hönig (Arad) s-au achitat bine de îndatoriri, conducînd cu competență partidele, nu același lucru putem spune despre E. Munteanu (Reșița), care a influențat direct rezultatul meciului U.T.A. — Crișul sau despre T. Gînu și E. Călinescu (Reșița) ale căror decizii la jocurile Minerul B. Mare — Unirea Alba Iulia și Politehnica Timișoara — „U” Cluj au stîrnit iarătate în tribune. În fine, T. Florin (Deva), delegat la jocul U. M. Timișoara — U.T.A., a absentat! Aceste „pete negre” ale întrecerii de la Arad merită să fie analizate serios.

Revenind la aspectul jocurilor ele s-au desfășurat, în general, cu mult sub nivelul așteptat. Jucătorii n-au reușit să depășească în ultimele etape nivelul mediu al partidelor Elocvent faptul că dintre cei aproximativ 100 de juniori, reprezentanți federației, prof. C. Ardeleanu și Gh. Dungu, n-au reușit să rețină decât numele a șase juniori de perspectivă: Crișan și Sabău (Minerul B. Mare) Constantin și Chivu (Șc. sp. Craiova), Rîmneanu și Mușat (Politehnica Timișoara).

O ultimă constatare care ni se pare a fi cea mai însemnată: majoritatea echipelor, exceptînd pe „U” Cluj și oarecum Minerul B. Mare au fost vizibil handicaptate de INSUFICIENȚA DEZVOLTARE FIZICĂ a jucătorilor (scunzi, lenți în mișcare). DE-CALAJUL VALORIC dintre apărători (suficienți) și număr și comportare și atacanți,

unul maximum doi, de valoare în fiecare echipă a fost evident iar PRECĂTIREA TEHNICĂ s-a situat cu mult sub cerințele minime.

În concluzie, am așteptat mai mult de la o competiție care reunea opt echipe fruntașe în campionat și care promitea meciuri de un bun nivel tehnic și spectacular.

Gheorghe NERTEA

DOCUMENTAR

SERIA I: Școala sportivă Craiova — U.M. Timișoara 1—0 (0—0). A marcat: Mirela; U.T.A. — Crișul Oradea 2—0 (1—0). A marcat: Tisa (2) — unul din 31 m); U.M. Timișoara — U.T.A. 0—0; Școala sportivă Craiova — Crișul 4—1 (1—1). Au marcat: Crișul (2) și Filip (2), respectiv Popa; U.T.A. — Școala sportivă Craiova 1—0 (0—0). A marcat Tisa; U.M. Timișoara — Crișul 2—1 (2—0). A marcat: Raicu (2), respectiv Zindros.

CLASAMENTUL

1. U.T.A.	3 2 1 0 3—0 5
2. Șc. sp. Craiova	3 2 0 1 5—2 4
3. U.M. Timișoara	3 1 1 2 2—2 3
4. Crișul Oradea	3 0 0 3 2—2 0

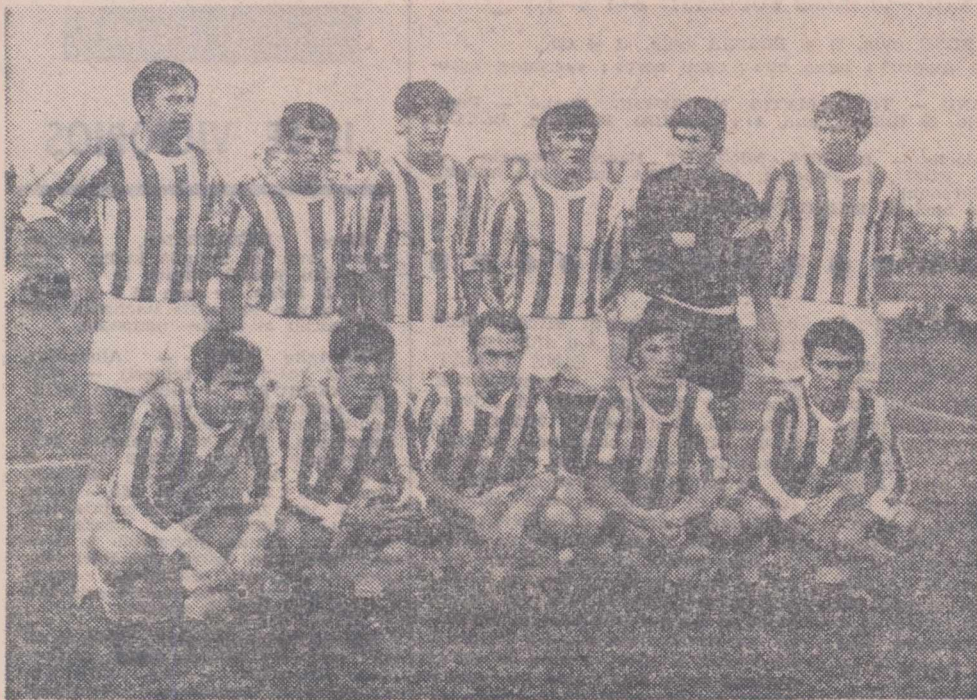
SERIA A II-A. „U” Cluj — Politehnica Timișoara 3—0 (0—0). Au marcat: Eremia (2) și Păuna; Minerul Bala Mare — Unirea Alba Iulia 2—1 (1—0). Au marcat: Crișan, Somcutean, respectiv Rusu; Minerul Bala Mare — Politehnica Timișoara 2—0 (0—0). Au marcat: Crișan și Bledeci; „U” Cluj — Unirea Alba Iulia 4—0 (1—0). Au marcat: Giurgiu, Fodor, Hurloj și Bîlăheșdi (din 11 m); Politehnica Timișoara — Unirea Alba Iulia 2—1 (0—1). Au marcat: Rîmneanu (2), respectiv Adam; „U” Cluj — Minerul Bala Mare 1—0 (1—0). A marcat: Furea.

CLASAMENTUL

1. UNIVERSITATEA CLUJ	3 3 0 0 8—0 6
2. Minerul Bala Mare	3 2 0 1 4—2 4
3. Politehnica Timișoara	3 1 0 2 2—2 2
4. Unirea Alba Iulia	3 0 0 3 2—2 0

Semifinals: „U” Cluj — U.T.A. 2—0 (0—0). Au marcat: Popa și Păuna.

ZELEZNICEAR SARAJEVO

PENTRU PRIMA OARĂ CAMPIONĂ A IUGOSLAVIEI

Duminică, 11 iunie. Ultima etapă a campionatului iugoslav. Pentru prima oară în anele campionatului iugoslav, ultima etapă trebuia să răspundă incertitudinii: campiona țării va fi Zeleznicear sau Steaua roșie? Departajate de numai două puncte — dar cu golaveraj superior pentru echipa din Belgrad — ambele jucau în deplasare și, culmea, coincidenței: Zeleznicear juca la Belgrad cu Partizan, iar Steaua roșie la Sarajevo, cu cealaltă divizionară din localitate.

În cele 90 de minute ale jocului protagoniste s-au întrecut pe sine. La Belgrad, Zeleznicear surclasază pe Partizan (4-0), iar în capitala Bosniei, Steaua roșie învinge categoric (4-2). Și, iată, că visul de o jumătate de secol (Zeleznicear a luat ființă în 1922) s-a împlinit: echipa din cartierul Grbavița reușește titlul de campioană pentru prima oară — și pentru a doua oară — mult rivalul titlu poartă la Sarajevo. (Prima oară l-a cucerit echipa Sarajevo în sezonul 1966-67).

Inițială — așa cum am amintit — în 1922, echipa feroviarilor din Sarajevo cunoaște în existența ei de 50 de ani multe succese și în succese, activitate îndelungată în elita fotbalului iugoslav, apoi retrogradarea, jocuri în liga a doua, a treia și chiar a patra. Insuși team-ul care a cucerit laurii din acest an cunoaște în evoluția sa o linie care pornește de la campionatul orașenesc la titlul de campioană a Iugoslaviei.

Creatorul campioanei de astăzi este antrenorul ei Milan Ribar, fost jucător la Zeleznicear (1950-1960). Ribar devine antrenorul echipei de juniori a clubului (1960-66) și promovează ca antrenor la prima echipă (1966) o dată cu „garnitura” descoperită și crescută de acest excelent antrenor și pedagog. De atunci, Zeleznicear se impune treptat în prima ligă. Anul acesta, după ce a cucerit titlul de campioană de toamnă, ea n-a mai cedat primul loc, terminând, pe merit, prima în lungul maraton fotbalistic divizionar.

Este interesant de remarcat că zece dintre componenții primei echipe sînt din cartierul Grbavița, jucători descoperiți de Ribar, cum ar fi Osim, Janković, Bukal, Katalinski, Sprečo. Doar extremul stînga Deraković este de lângă Sarajevo.

Zeleznicear, sau echipa DINAMITA — așa cum au denumit-o ziaristi, se impune prin omogenitate și o forță de joc caracteristică mai degrabă team-urilor anglosaxone. Cu toate că individualități de certă valoare ca Bukal, Katalinski, Janković (de altfel ei sînt și titularii echipei naționale) formează „buchetul” ce dă culoare echipei, Zeleznicear s-a impus ca echipă prin forța ei colectivă.

După victoria din ultima etapă, Zeleznicear s-a întors la Sarajevo unde a fost sărbătorită de întreg orașul ieșit în întâmpinare. În felul acesta, capitala Bosniei a repetat „carnavalul” din 1967, străzile orașului cunoscînd o animație tipică pentru orașele sud-americane.

Fotbalul iugoslav a căpătat un merituos campion de care se leagă speranțele iubitorilor de fotbal pentru o evoluție bună în „Cupa campionilor europeni”. Însă evoluția internațională din sezonul trecut a demonstrat

atu-urile echipei. Cu experiența dobîndită, Zeleznicear poate fi o reprezentanță demnă a unui fotbal dornic de afirmare.

Iată și formația de bază a lui Zeleznicear, care a reușit, la capătul a 34 de partide, să cucerească titlul de campioană a Iugoslaviei: Ianjusz — Kojović, Bercirspahici, Bratici, Katalinski, Hagiabdicci, Jelusići, Janković, Bukal, Sprečo, Deraković.

DUȘAN BUGARIN
BELGRAD, iunie 1972

UN LIBERO A PLECAT, ALTUL VINE!

Creația a lui Helenio Herrera în anii '60 datorită necesităților fotbalului și apariției unui jucător cu excelente calități (l-am numit pe regretatul Picchi) care, integrat „masinii de fotbal” internaționale Milano, făcea cvasi-inexpugnabilă cetatea din jurul porții lui Sartil, postul de libero s-a răspîndit apoi în întreaga Europă fotbalistică, iar jucătorii ce au deprimat acest rol s-au ilustrat prin calități și reușite, devenind vedete ale fotbalului. Să amintim din nou de Picchi, plin de vivacitate și de talent, de forță și de hotărîre în teren. Prin jocul său a dat strălucire și un sens nou apărării. Dar Picchi nu mai este și jocul său la Inter și în echipa Italiei l-a luat Burgnich, colegul său de echipă, care la 34 de ani continuă pe aceleași urme, pe aceleași idei, stilul de joc al înaintasului său. Pe Burgnich l-am văzut recent pe gazonul de la „23 August”, ca și pe Picchi, cu ani în urmă. Diferențele de joc dintre cei doi — minime: scopul principal rămîne — ea și cu zece ani în urmă — întărirea zidului din fața portarului.

De citiva ani un nume nou s-a ilustrat în acest post: vest-germanul Beckenbauer, cel ce mai tîrziu a jucat înflosos și despre care primul său antrenor la Bayern München, Cealakovski, spunea: „Franz nu va putea niciodată juca altceva decît libero, datorită calităților sale”. Și iată-l pe Beckenbauer, la destui ani după plecarea antrenorului iugoslav de la Bayern, pe postul de libero. Dar un libero cu totul nou față de cel ilustrat — pe vremuri — de Picchi sau de Maldini, și azi de Burgnich. Beckenbauer a dat un titlu de noblete rolului de „mănușător” (sau mai degrabă de „acoperitor”), din care italienii făcuseră (înaintea lui Maldini și după acesta) pur și simplu un jucător cu rolul de a distruge — și alt — atacul advers. „Beckenbauer, înaintat de a nu mai avea responsabilități defensive prea stricte și prea grele, după cum scrie J. Ph. Rehacker în „France Football”, și-a zis că va fi păcat să nu profite de această libertate pentru a-și aduce aportul la edificarea jocului ofensiv”.

Să adăugăm, în plus, calitățile naturale ale jucătorului vest-german. Suplețea gleznelor este puțin obișnuită la un jucător european și îi permite să schimbe mereu direcția mingii și să trimită pasele cele mai neașteptate; starturile sale „cu mînea la picior sînt surprinzătoare prin viteză și spontaneitate iar suturile, declanșate din depărtare, periculoase pentru orice portar.

Și la Londra, în meciul cu Anglia, și în Belgia, în partidele din Campionatul Europei, el a fost un jucător liber, nu atât cu funcții în apărare, cît mai mult în mijlocul terenului, dovedindu-și prezența în mod constant coechipierilor săi și lui Netzer în mod special. Antrenorul Schön a răsit în el o armă tactică specială care contribuie la... tulburarea apelor în zona intermediară a oricărei echipe.

Beckenbauer a confirmat prin recente sale evoluții polyvalența care trebuie, de aici încolo, preluată de la un apărător, reabilitînd, de asemenea, rolul de libero pe care fotbalul modern l-a transformat în veritabil ser de orchestră.

Probabil că jocul la Beckenbauer — i-a pus pe gînduri pe italieni. Căci iată ce a declarat recent, Facchetti, unor ziaristi: „În sezonul următor mă veti vedea pe post de libero. Dar, atenție, nu ca un libero clasic, cum a fost Picchi. Aștept să fac din nou dovada posibilităților mele pentru a mă relansa (n.n.: după jocurile cu Belgia, căpitanul lui Inter a fost scos din jocul „squadrei azzurra”) și a aduce ceva nou în fotbal”.

Un libero a plecat, altul vine!

Carnet extern

RITMUL

Cu toate lamentările, cu toate obiecțiile, cu toate observațiile, ritmul programului internațional al fotbalului nu va încetina și nici nu vom asista la o reducere a volumului general al competițiilor. Succesul întrecerilor devenite clasice — am înglobat aici cupele continentale și întrecerile reprezentativelor naționale — a devenit așa de mare încît nimeni nu ar putea desființa astăzi vreuna dintre aceste așa de interesante și de atractive momente ale vieții internaționale fotbalistice. Poate că singura posibilitate de a realiza o dezaglomerare a programului echipelor naționale ar fi aceea, mercur discutată, dar totdeauna aminată, a transformării

„Campionatului Europei” (și, implicit, al celorlalte competiții rezervate selecționatelor naționale de pe alte continente) într-o fază sinonimă cu calificarea pentru turneul final al campionatului lumii.

Altfel, ritmul se menține constant ridicat și programul minimal al unei echipe naționale care vrea să concureze la un loc de frunte în concertul internațional rămîne de 7-8 jocuri anual. Ne-o dovedește și agenda stabilită de Helmut Schön pentru reprezentativa vest-germană. Dacă există o echipă care ar trebui să fie liniștită, care, în plus, nici nu se vede presată de preliminiile C.M., este această reprezentativă a R.F. a

Germaniei. Dar — dimpotrivă — directorul ei tehnic nici nu se gîndește la o imblinzire a programului și, în consecință, a perfectat 16 meciuri pentru perioada de pînă la începerea probei su-preme. Partenercele? Numai selecționate de prima valoare: Cehoslovacia, Portugalia, Uniunea Sovietică, Scoția, Spania, Iugoslavia, Ungaria, Bulgaria, Elveția, Brazilia, Suedia.

E semnul marelui adversar că orice încetinire a cadencei de pregătire se poate transforma într-o armă împotriva sa. De altfel, la extrem de pretențiosul program de antrenament de astăzi nici nu se poate să nu răspundă cu un tot așa de amplu și de sever control public și edificator al acestei munci, meciurile cu adversarii țări, Legaș, aspră a vieții fotbalistice actuale nu cunoaște blîndeți și indulgențe...

Eftimie IONESCU

O TRADIȚIE ENGLEZĂ PERPETUATĂ

„NORDUL” DIN NOU ÎNVIINGĂTOR!

Fotbalul profesionist englez s-a născut în nordul insulei. Este adevărat că prima federație de fotbal din lume a luat ființă la Freemasons' Tavern, în Londra, în 1863, dar fotbalul de sub jurisdicția sa a continuat multă vreme să fie pur amator. Abia în 1888 a apărut „Football League”, creația unui scoțian din Birmingham, adoptată apoi în scurt timp de întreaga Anglie sportivă. Nici unul din cele 12 cluburi fondatoare ale „Football League” nu erau din sudul insulei britanice (ele au fost Preston North End — prima campioană oficială, fără să sufere nici o

Sheffield Wednesday de 4 ori, Huddersfield și Wolverhampton de 3 ori și iată, anul acesta, un nume nou apărut pe tabloul de onoare, Derby County (fără a mai aminti că, în acest sezon, coroana de campion a oscilat între Manchester United și City — Liverpool și Leeds!). Toate aceste echipe citate sînt din Nord, cu excepția lui Aston Villa, club din centrul Angliei. Dintr-un total de 73 de campionate, titlul de campion a aparținut Sudului numai de 13 ori (dintre care Arsenalului de 8 ori)! Explicația acestui succes continuu, se pare, nu poate fi găsită decît în forța,

Scotianul Billy Bremner, căpitanul echipei Leeds United — cîștigătoare din acest an a „Cupei Angliei” — purtat pe brațe de coechipieri...

înfrîngere — Aston Villa, Wolverhampton Wanderers, Blackburn Rovers, Bolton Wanderers, Derby County, West Bromwich Albion, Accrington, Everton, Burnley, Notts County și Stoke City. Primul club „sudist” admis în „Football League” a fost Arsenal din Londra, fondat de un grup de muncitori al unei fabrici de muniții, în 1886, și tot „lunarii” au fost cei dinți „întruși” în prima Divizie engleză, în 1904.

În orice caz, dominația cluburilor din nord apare evidentă, dacă se ia în considerație numărul de titluri cucerite. Manchester United, Liverpool și Everton au cîștigat fiecare de 7 ori titlul de campioană, Aston Villa și Sunderland de 6 ori, Newcastle United și

„sănătatea” financiară a cluburilor din nord. Fotbalul este în primul rînd un joc al maselor, cu mare priză la muncitorii industriali din regiunea puterniceilor uzine din Wolverhampton, West Bromwich, Birmingham și Coventry. De asemenea, Sunderland și Newcastle sînt centre miniere, cluburile din Manchester, Bolton, Blackburn, Liverpool, Burnley și Preston reprezintă porturi, sau fabrici de textile, în vreme ce cele din Sheffield și Leeds atrag suportorii dintre miile de lucrători ai morilor situate în regiune. Numai cluburile din nordul Londrei — Tottenham Hotspur și Arsenal — se pot bucura de un asemenea suport neprețuit... (d. gr.).

FOTBALUL ARE VECHIME ÎN „ȚARA CELOR O MIE DE LACURI”

În Finlanda — „Țara celor o mie de lacuri”, cum i se spune (în realitate, pe o suprafață de 337.000 kmp, există circa 60.000 de lacuri!), fotbalul are rădăcini adînci. A fost unul din sporturile îndrăgite de tineret și faptul acesta a determinat o organizare competițională timpurie. Federația finlandeză de specialitate, a cărei titulatură este „Suomen Palloliitto” a fost creată în 19 mai 1907, deci este una din cele mai vechi de pe continentul nostru. Primul campionat s-a disputat în 1903, cîștigat de echipa United. Trei ani mai tîrziu, la 23 octombrie 1911 fotbalul finlandez a intrat în arena internațională, disputînd prima sa întâlnire inter-țări, cu Suedia (2-5). Afiliată provizoriu la F.I.F.A. (sub numele de „Finska Bollförbund”) 14 noiembrie 1907 federația a devenit membru definitiv al F.I.F.A.-ei la 7 iunie 1908. Actuala titulatură, există din anul 1925.

În această țară, fotbalul este organizat pe districte, dar are un campionat sub formă divizionară, care — din cauza climei — se desfășoară

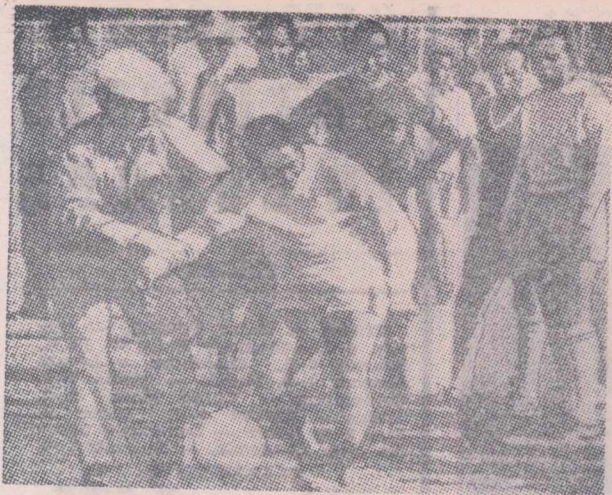
DOCUMENTAR

după formula primăvară-toamnă, cu începere de la mijlocul lunii aprilie pînă în a doua decadă a lui noiembrie. După ultima statistică a U.E.F.A.-ei, al cărei membru a devenit o dată cu înființarea forului european, fotbalul finlandez dispune în prezent de circa 610 cluburi cu 1.735 de echipe însumînd aproape 20.000 de jucători legitimați. La dispoziția lor stau cîteva stadioane dintre care cele mai mari sînt Olimpiastadion — cel care a găzduit în 1952 Jocurile Olimpice — cu o capacitate de 45.000 de locuri, și stadionul Ratina din Tampere cu 22.300 locuri. Cu capacități mai mici sînt Urheilukeskus din Kotka (14.500) Kupittaa din Turku (11.000) și Väinölänniemi din Kuopio (10.100).

În prezent, campionatul Finlandei se află în plină desfășurare. Ultima campioană: Turku P.S., în divizia de 14 echipe. Turku P.S. va fi reprezentanta finlandeză în „Cupa campionilor europeni” iar Mikkelin M. P. în „Cupa cupei”.

Fotbalul finlandez este prezent la toate competițiile internaționale importante: turneul olimpic, campionatul mondial și european, precum și la Cupa Scandinavei, alături de Suedia, Norvegia și Danemarca. (cupă care se desfășoară anual, dar cu patru ediții formînd un ciclu cu clasament general pe baza cîrui se atribuie trofeul). Reprezentativa Finlandei a fost adversara echipei noastre în preliminariile campionatului european și acum și în preliminariile C. M. 1974. Ea a și sustinut primul joc: 1-0 cu Albania la Helsinki. Cu noi va juca în toamnă aceasta la 20 septembrie, la Helsinki, iar returul la 14 noiembrie 1973. Reamintim că ultimele rezultate au fost favorabile fotbalistilor noștri: 3-0 la București și 4-0 la Helsinki.

Jucătorii finlandezi, cu statut de amatori, practică un fotbal entuziast, bazat pe calități fizice și mișcare, dar pe plan tehnico-tactic se situează într-un penultim eșalon al fotbalului european.

ASA SE TRAGE CU STINGUL!

Intr-un lung turneu, ca instructor, prin Africa, fosta glorie a fotbalului mondial Stan Matthews s-a bucurat de unanime aprecieri, iar la plecare a lasat numai regrete in urma sa. Fotbalistii africani, cu care a facut antrenamente Sir Stanley, si-au dorit un asemenea antrenor. De ce? Pentru ca Matthews nu s-a multumit sa le spună, ci le-a si ARATAT ce si cum sa facă. Aşa cum procedează în această fotografie (stinga) în care învață pe un jucător african cum să tragă cu piciorul sting!

EUSEBIO FUGĂRIT DE SPECTATORI?

Il vedeți în centrul fotografiei (X) pe EUSEBIO, faimoasa „perla din Mozambic”? El aleargă spre vestiare precedat și urmărit de colegii din echipă, nu pentru că ar fi fugărit de spectatori, ci pentru a scăpa de... bucuria suporterilor echipei Benfica. El știe că un astfel de... contact cu înflăcărații săi admiratori este mai dur decât acela cu adversarii de joc.

extern MAGAZIN extern

CE VARIANTĂ VINE?

Aşa pare că se întreabă NETZER, conducătorul de joc al selecției R.F.G. a Germaniei, surprins de fotoreporter într-un moment cind caută, probabil, înaintea unei lovituri libere continuarea cea mai potrivită a fazei.

GÎNDITORUL...

Il recunoașteți probabil. Dacă nu, vi-l prezentăm noi: GOETHALS, antrenorul echipei Belgiei care își punese mari speranțe în reușita echipei sale în turneul final al Campionatului Europei. Dar diferența de valoare față de echipa R.F.G. l-a readus la realitate și (cum se vede) l-a pus pe gânduri. Somn că mai are de lucrat pînă cînd va face din team-ul său o valoare capabilă să emită velenități justificate. Imaginea a fost surprinsă în timpul partidei R.F.G. — Belgia, partidă care — ca și finala — a constituit subiect de meditație pentru tehnicienii prezenți la Anvers și Bruxelles, unde a evoluat echipa lui HELMUT SCHÖN.

RETRAGERE BINE ALEASĂ...

La Ruse, cu cîva timp în urmă, a avut loc un meci cu totu deosebit. Nu adversarul, echipa din Gabrovo și nici competiția campionatului primei diviziuni bulgare — reprezentau neobișnuitul. Evenimentul îl constituia retragerea din activitate a celui mai bun și mai renumit jucător al echipei locale, Dunav, internaționalul Iordanov. La 41 de ani, încă în plină dispoziție de joc și foarte util formației sale, unul dintre cei mai dotați conducători de joc din fotbalul bulgar, fost golgheter al ediției 1961-62, a decis să spună adio competiției, dedicîndu-se antrenorului. Au fost flori, s-au auzit ovatii în acea zi la Ruse și, element nu lipsit de importanță pentru buna dispoziție, Dunav a și învins...

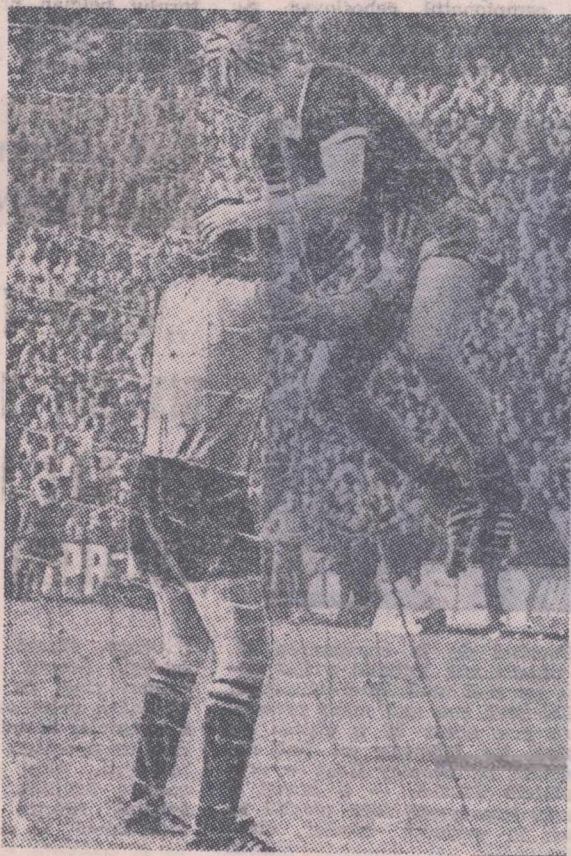
VITAL LORAUX, ELIMINAT!

Intr-un meci jucat la Charleroi, în Belgia, între o echipă de veterani și una a vedetelor muzicii ușoare de la televiziunea belgiană și arbitrată de fostul internațional belgian Slassart, „jucătorul” Vital Loraux a fost eliminat de pe teren după ce, în prealabil, primise un avertisment pentru faulturi repetate. Faptul, de altfel ori repetat pe stadioane, a devenit o obișnuință. Numai că „jucătorul” amintit nu este altul decât arbitrul nr. 1 al Belgiei, prezent în această calitate și la ultimul campionat mondial...

GOLUL NR. 100

În meciul Dinamo Minsk — Zenit Leningrad, atacantul din Minsk Malafiev a reușit — în minutul 30 — golul nr. 100 din activitatea lui. Malafiev, selecționat de mai multe ori în reprezentativă Uniunii Sovietice, este apreciat nu numai pentru forța lui de pătrundere și sutul său foarte precis, ci și datorită faptului că face parte din categoria acelor jucători care creează uitate în jurul lor pentru coechipieri. Desi nu se mai află la prima tinerețe sportivă, Malafiev reprezintă omul nr. 1 al atacului echipei din Minsk cu care a reușit frumoase rezultate în ultimele editii ale campionatului Uniunii Sovietice.

BUCURIA PENALTY-ULUI APĂRAT

Se știe că într-un meci din Cupa R.F.G., SCHALKE 04 — 1 F.C. KÖLN, au fost acordate 20 de penalty-uri pînă cînd a fost desemnată echipa calificată (în finală — SCHALKE 04). Trei lovituri de la 11 m au fost executate în timpul de joc efectiv (120 minute). Celelalte au fost acordate drept criteriu de departajare. Fotografia alăturată reprezintă un moment de mare euforie în tabăra echipei SCHALKE: portarul său NIGBUR a apărut un 11 m și de bucurie fundasul RUSMANN i-a sărit în cap! Și NIGBUR n-a fost la prima sa ispravă. În lungă serie de penalty-uri NIGBUR s-a dovedit singurul jucător stăpîn pe sine, cu nervi de oțel. Așa se și explică de ce au fost transformate numai 11 din 17...

VORBĂREȚUL MATT BUSBY

Vă prezentăm, în numărul nostru trecut, sub semnătura cunoscutului comentator Brian Glanville, cazul George Best. Acesta preciza că clubul „incolpatului”, Manchester United, a luat decizia de a nu reacționa în nici un fel. Și că excepțional misiunea dată managerului O’Farrell de a prezenta punctul de vedere al comiteului director într-o scurtă declarație, a rugat pe totu compozenții acestuia să păstreze o totală discreție în privința celor discutate în ședința dedicată lui Best. Iată însă că toamna, sir Matt Busby, președinte de onoare al lui Manchester United, n-a respectat consensul și a făcut în fața reprezentanților presei un veritabil rechizițoriu la adresa neastîmpăratului și neseriosului internațional irlandez. Ceea ce l-a determinat pe președintele lui Manchester United, Louis Edwards, să declare: „Onorabilul Matt ne-a făcut destul de mult rău neînmîndu-și gura...”. Și iată și replica lui Busby: „N-o să fiu eu învățat la 70 de ani cum trebuie să mă port...”.

CELE TREI PILULE...

La terminarea meciului dintre echipele Paraguaiului și Perului, din cadrul „Cupei independentei” organizatorii au confiscat, în cabina echipei paraguayene, trei pilule. Indată s-au făcut presupuneri că ar fi vorba de substanțe dopante. Ziarele au scris pe larg despre pilulele suspecte. Insotite de o comisie de medici, „corpurile delict” au fost transportate la Rio de Janeiro unde a sosit și o delegație a federației paraguayene din care făceau parte și alți specialiști. Lucrurile s-au încheiat, însă, fără concluzii grave. Analiza efectuată a dus la concluzia că era vorba doar de niste inofensive antinevralgice, așa că întreaga delegație paraguayenă s-a putut întoarce liniștită acasă.

Malcolm Allison, managerul lui Manchester City, a avut ultimul cuvînt la încheierea campionatului englez: „Este supărător și penibil să lași să-ți scape un titlu cînd îl meriți. Dar noi n-am pierdut totul; l-am găsit pe Rodney Marsh și ne-am realizat un plan care datează de șapte ani: avem, în sfîrșit, o echipă mai bună decât aceea a lui Manchester United”.

Schiori elvețieni și austrieci au disputat recent, la Berna, un meci amical de fotbal. La elvețieni, pregătiti de fostul antrenor al reprezentativelor de fotbal a fdrilor cantone, Louis Maurer, au jucat printre alții Bruggmann, Tresch, Russi, Sprecher, Colombini, Mattie, în timp ce onoare austriecilor a fost apărută de alte nume celebre ca de pildă Schranz, Matt, Messner, Berchtold, Cardin, Tristischer etc.

Arsenal Londra a jucat la 4 mai a.c. a cincea sa finală consecutivă: în 1963 și 1969 „tunarii” au fost prezenți în finalele Cupei Ligii (ambele pierdute), în 1970 în finala Cupei europene a tirgurilor (cîștigată), anul trecut în finala Cupei Angliei (cîștigată), iar anul acesta din nou în finala Cupei Angliei (pierdută).

Heleno Herrera deplânz... liberal: a acordat trei zile de vacanță jucătorilor săi pentru a

participa la căsătoria „măturătorului” lui A.S. Roma, Santarini Fireste, H.H. a fost invitat de onoare la ceremonie.

Înaintea meciului tur Italia — Belgia, Enrico Albertosi, portarul „squadrrei azzurra”, a jucat cel de-al 300-lea meci al său în prima divizie italiană: 115 partide pentru Cagliari, după cele 185 disputate sub culorile Fiorentinei.

Recordul de afliuență în campionatul sovietic este din anul acesta de stadionul din Kiev: 70.000 de spectatori la meciul Dinamo Kiev — Dnepropetrovsk (2-1); pe locul al doilea, Leningrad: 65.000, la partida Zenit Leningrad — Neftci Bakı (2-1).

Stoke City și-a făcut conturile: în acest sezon a disputat 24 de meciuri de cupă și 46 de campionat, adică 66 de partide oficiale în ultimele opt luni.

Luiz Suarez are intenția să mai rămînă cîțiva ani în Italia. El și-a reînnoit contractul cu Sampdoria Genova, pentru că dorește să obțină diploma de antrenor. Pentru aceasta, el va urma în sezonul următor cursuri care să-i permită să capete, mai intii, diploma de antrenor pentru echipe de divizia a III-a.

Pentru ca disciplina să domnească pe San Siro la meciul Italia — Belgia, „Feder-calcio” a însărcinat cluburile de suporterii ale lui Inter și A.C. Milan să se răspîndească în tribune și să confieze orice petarde și „elemente explozibile” pe care le vor găsi. Suporterii s-au achitat bine de misiunea lor prezintănd președintele federației, Artemio Franchi și delegatul U.E.F.A., un număr impresionant de elemente detonante.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

BRAZILIA ȘI PORTUGALIA ÎN FINALA „CUPEI INDEPENDENȚEI“ ?

„Cupa Independenței” continuă în Brazilia în mijlocul unui interes crescând, aceasta și datorită jocurilor tot mai bune ale reprezentativei țării gazdă. Într-adevăr, dacă în meciul inaugural al fazei finale, cu Cehoslovacia, Brazilia n-a mai repetat jocul de calitate desfășurat cu doi ani în urmă la Guadaluajara (unde a câștigat cu 4-1), și a reușit de data asta doar un scor alb, în a doua partidă, cu Iugoslavia, „mundialii” au câștigat cu 3-0. Echipa lui Tostao (după cum se știe, Pele a rămas ferm în hotărârea sa de a nu mai apărea în echipa națională) a câștigat net. Iugoslavia se pare, după acel 10-0 realizat în grupele preliminare în compania Venezuelei, că emite pretenții chiar la victoria finală, dar ea s-a stins pe drum. După cum anunță agențiile de presă, omenii antrenanți de Zagalo n-au dat nici o clipă de răgaz iugoslavilor și scorul putea fi chiar mai mare.

De remarcat, în aceeași grupă, startul bun al reprezentativei Cehoslovaciei, neconfirmat însă în jocul cu Scoția care, sub conducerea cunoscutului antrenor Tommy Docherty, se pare că este hotărâtă să iasă din anonimatul în care a aruncat-o campionatul Europei. Se pare că Mini-cupa mondială este prima etapă din planul de revenire...

Din cealaltă grupă semifinală, se remarcă Portugalia care se menține în primul plan al întrecerii, în ciuda rezultatului de egalitate (1-1) reușit în compania formației Uruguayului. Numai că în acest meci, echipierii lui Eusebio n-au mai reușit jocul strălucit din partida cu Argentina. Reprezentativa Uniunii Sovietice (alcătuită pe scheletul formației de club Zaria Vorosilovgrad, până de curând lideră în campionatul unional) și Argentina, pot profita de primul eșec al liderului, pentru a veni în fruntea clasamentului grupelor.

CLASAMENTUL I.A. 21 GRUPA A

1. Brazilia 3 p (0-0 cu Cehoslovacia, 3-0 cu Iugoslavia);

2-3. Cehoslovacia 2 p (0-0 cu Scoția);

2-3. Scoția 2 p (2-2 cu Iugoslavia);

4. Iugoslavia 1 p.
● GOLGETERI: 2 goluri — Leivinha (Brazilia), Macari (Scoția); 1 gol — Jairzinho (Brazilia), Bajevici, Acimovici (Iugoslavia).

● PROGRAMUL VIITOR: Rio de Janeiro, 5 iulie: Brazilia—Scoția; Sao Paulo, 6 iulie: Cehoslovacia—Iugoslavia.

GRUPA B:

1. Portugalia 3 p (1-1 cu Uruguay, 3-1 cu Argentina);

2. U.R.S.S. 2 p (1-0 cu Uruguay);

3. Argentina 2 p (1-0 cu U.R.S.S.);

4. Uruguay 1 p.

● GOLGETERI: 1 gol — Pastoriza, Brindisi (Argentina), Graca, Adolfo, Eusebio, Diniz (Portugalia), Latoada (Uruguay), Oniscenko (U.R.S.S.).

● PROGRAMUL VIITOR: Belo Horizonte, 6 iulie: U.R.S.S.—Portugalia; Porto Alegre, 6 iulie: Uruguay—Argentina.

Meciul Brazilia — Cehoslovacia (0-0) a fost bogat în faze spectaculoase, după cum o probează și imaginea alăturată, în care Jairzinho (nr. 7) parcă plutește printre Fivarnik și Viktor (nr. 1). Gerson (nr. 8) și Tostao, fată în față, par să ei surprinși de zborul coechipierilor lor.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE, TRAGEREA LA SORTI ÎN CUPELE EUROPENE

CAMPIOANELE SE AGITĂ

Exact peste o săptămână, la Zürich, încep Cupele europene ediția 1972-73.

Încep pentru că, miercuri viitoare, odată cu tragera la sorti a primului tur din „Cupa campionilor europeni”, „Cupa cupelor” și „Cupa U.E.F.A.” se dă efectiv startul în aceste mari întreceri. Din momentul când fiecare dintre formațiile care reprezintă cu adevărat tot ceea ce are mai reprezentativ fotbalul european își va cunoaște adversarul se va declanșa acel meci nevăzut, dar la fel de important ca cel veritabil, compus din studiarea partenerului de joc, și stabilirea tuturor amănunțelor de organizare (deplasare, timp de sedere în orașul adversarului etc.). Dar, până la tragera la sorti de peste șapte zile, se observă o agitație în rândul cluburilor care se vor prezenta la startul marilor competiții. Fiecare echipă dorește să realizeze un parcurs cât mai lung și, de aceea, în aceste zile operațiunile pentru fortificarea loturilor sunt în toi. O mică trecere în revistă a citorva dintre cluburile din grupa nr. 1, Cupa campionilor, vă va convinge despre acest lucru.

SPARTAK TRNAVA, această veritabilă specialitate a victoriilor din campionatul cehoslovac, anunță substanțiale fortificări ale lotului. Viktor, portarul lui Dukla și al reprezentativei, autorul unui

meci senzațional în „Cupa Independenței” în fața Braziliei, figurează printre jucătorii vizati de către conducerea echipei din Trnava. BAYERN MÜNCHEN, care a terminat în triumf campionatul vest-german, se gindește mai departe la o obținere a transferării lui Netzer, ceea ce ar ridica la șapte numărul internaționalilor A din formația clubului din München. AJAX a și efectuat o achiziție de mare preț (la propriu și la figurat) prin aducerea lui Mulder, centrul atacant care a jucat până la sfârșitul sezonului trecut la Anderlecht. DERBY, puțin celebru campionat englez, întreprinde mari eforturi spre a-și completa lotul cu jucători de clasă și numele lui Bremner (Leeds) și chiar al lui Lee (Manchester City) circula ca posibile viitoare purtătoare ale tricourilor ei. JUVENTUS a obținut semnătura lui Altafini și acordul lui Napoli pentru trecerea cunoscutului internațional brazilian, din portul napolitan, plin de foc și de pasiune, în orașul mult mai glacial din Piemont. UJPESTI DOZSA speră să ajungă la o înțelegere cu Honved pentru Kocsis, în vreme ce ANDERLECHT a anunțat lansarea în cursa pentru legitimarea jucătorului belgian nr. 1 al momentului, Semmeling.

Vedeți dar, cât de mult se agită campionatele!

SIR STANLEY ROUS

PROPUNE:

„MECIUL F.I.F.A.-ei”, DIN DOI ÎN DOI ANI CU CEI MAI BUNI JUCĂTORI DIN LUM

Pornind de la constatarea că, în ultimii ani, fotbalul a fost deviat tot mai mult spre competiții, astfel încât cea mai mare preocupare este aceea de a câștiga un trofeu, iar talentele au fost depreciate, Sir Stanley Rous — președintele F.I.F.A. — a lansat o foarte interesantă idee menită să pună în evidență tocmai clasa fotbalistilor și spectaculozitatea jocului lor.

Este vorba de „MECIUL F.I.F.A.-ei”. Ce înțelege sir Rous prin acest meci? El s-a declarat partizanul organizării de către federația internațională, în colaborare cu confederațiile continentale de fotbal, din doi în doi ani, a unei întâlniri între două selecționate mondiale alcătuite de F.I.F.A. Acest eveniment — a declarat recent președintele forului internațional — urmează să fie

televizată, filmată și arătat lumii întregi. Scopul este dublu: în primul rând, de a oferi prilejul vizionării celui mai bun fotbal și a talentelor mondiale, în al doilea rând de a omagia pe cei mai buni fotbalisti, aleși pentru a susține această întâlnire, și odată cu ei spiritul sportiv și performanța individuală. O distincție specială va fi acordată jucătorilor participanți.

În ce privește condițiile financiare ale unei asemenea partide, sir Rous este de părere că ar fi acoperite de încasările ei, fiind o confruntare care va atrage atenția întregii lumi fotbalistice, iar beneficiile realizate ar putea fi folosite, ca fond special, de F.I.F.A. pentru acordarea de ajutoare în cazurile de calamități în lume.

CAMPIONATE NATIONALE ÎN EUROPA

BULGARIA

ETAPA A 32-A: T.S.K.A. — Dunav 4-2, Lokomotiv Sofia — J.S.K. Spartak 0-0, Ceardafon — Levski Spartak 1-0, Marek — Slavia 1-2, Cernomorec — Cerno More 5-2, Trakia — Laskov 2-1, Beroe — Mar 2-2, Botev — Lokomotiv Plovdiv 3-0, Akademik — Spartak 1-0

CLASAMENTUL:

1. T.S.K.A.	32	88-23	54
2. Levski Spartak	32	66-23	48
3. Beroe	32	58-45	39
4. Slavia	32	47-39	37
5. Lokomotiv Sofia	32	42-29	36
6. Trakia	32	55-44	33
7. Botev	32	57-62	25
8. Lokomotiv Plovdiv	32	30-39	29
9. Cerno More	32	47-37	29
10. Dunav More	32	97-46	29
11. Spartak	32	38-34	28
12. Akademik	32	33-42	27
13. Mar	32	37-51	27
14. Laskov	32	32-44	26
15. Marek	32	30-62	26
16. J.S.K. Spartak	32	41-48	23
17. Cernomorec	32	41-47	24
18. Ceardafon	32	33-45	22

CEHOSLOVACIA (clasament final)

1. TRNAVA	30	60-25	44
2. Slovan	30	68-32	42
3. Dukla	30	56-40	35
4. VSS	30	18-28	35
5. Zilina	30	39-35	31
6. Spartak	30	50-52	31
7. Slavia	30	30-37	28
8. Lok. Kosice	30	33-44	28
9. Teplice	30	36-37	27
10. Nitra	30	31-41	27
11. Presov	30	31-42	27
12. Ostrava	30	39-41	26
13. Trinec	30	41-46	26
14. Brno	30	42-61	25
15. Inter	30	35-42	24
16. Trencin	30	31-32	24

ELVEȚIA (clasament final)

1. BASEL	26	66-28	43
2. Zürich	26	55-28	39
3. Grasshoppers	26	56-24	38
4. Lausanne	26	50-36	30
5. Young Boys	26	46-31	29
6. Winterthur	26	37-32	28
7. Sion	26	37-36	26
8. Servette	26	39-47	25
9. Lugano	26	33-39	23
10. Grenchen	26	27-49	23
11. Chaux-de-Fonds	26	25-45	21
12. St. Gallen	26	27-46	15
13. Luzern	26	24-49	15
14. Biel	26	26-67	9

ALBANIA (clasament final)

1. VLAZNIA	26	30-15	40
2. 17 Nendori	26	44-23	37
3. Dinamo	26	45-20	36
4. Partizani	26	35-21	34
5. Labintsi	26	30-16	31
6. Besa	26	26-20	31
7. Skendia	26	26-33	29
8. Lokomotiva	26	27-31	25
9. Skanderbeg	26	23-23	24
10. Flamurtari	26	25-34	24
11. Traktori	26	23-36	19
12. Luftetari	26	13-38	15
13. Tomori	26	15-36	10
14. Studenti	26	9-43	8

AUSTRIA (clasament final)

1. WACKER	28	49-20	39
2. Innsbruck	28	49-34	38
3. Austria Wien	28	52-26	35
4. Austria Salzburg	28	47-29	35
5. Rapid	28	39-23	33
6. Alp. Donawitz	28	31-28	30
7. Sturm Graz	28	37-39	30
8. Grazer AK	28	32-42	28
9. Vienna	28	30-31	25
10. Wiener Sportklub	28	27-43	23
11. Eisenstad	28	29-30	24
12. Linzer ASK	28	37-39	24
13. Admira Wacker	28	31-39	24
14. Simmering	28	23-43	22
15. Bischofshofen	28	22-64	8

R. F. a GERMANIEI (clasament final)

1. BAYERN MÜNCHEN	34	101-38	55
2. Schalke 04	34	70-35	32
3. Borussia Mönchengladbach	34	82-40	43
4. F.C. Köln	34	64-44	43
5. Eintracht Frankfurt	34	70-62	37
6. Hertha	34	44-51	37
7. F.C. Kaiserslautern	34	59-53	35
8. VfB Stuttgart	34	52-56	35
9. Hamburger SV	34	52-52	33
10. VfL Bochum	34	55-67	31
11. Werder Bremen	34	63-50	31
12. Eintracht Braunschweig	34	43-47	31
13. Fortuna Düsseldorf	34	40-53	30
14. MSV Duisburg	34	36-51	27
15. Rot-Weiss Oberhausen	34	33-66	25
16. Hannover 96	34	54-69	23
17. Borussia Dortmund	34	34-83	20
18. Arminia Bielefeld	34	41-75	19

PRONOSPORT

Pronosticurile noastre la concursul nr. 28, din 9 iulie 1972:

1. Granit Babadag—Electr. C-la	x
2. Danubiana—Textila Bot.	1
3. CFR Pascani—Victoria Roman	1
4. Textila Buhuși—Letea Bacău	1 x
5. Otuz Tg. Ocna—Ceahlău	2
6. Sirena Buc.—Autobuzul Buc.	1 x 2
7. Technonical—Laromet Buc.	2
8. TMB—Fl. roșie Buc.	x 2
9. Marina Mang.—Dunărea Tulcea	1
10. Chimia Rm.V.—Oltul Rm.V.	1
11. Lotru Brezoi—Unirea Drăg.	1 x
12. CFR Simeria—Minerul Lupeni	1 x
13. Corvinul—Victoria Călan	1

PELE A DEVENIT PROFESOR

UN INTERESANT MANUAL FOTBALISTIC AL CELEBRULUI JUCĂTOR SE AFLĂ SUB TIPAR

„Copiii, începătorii și chiar profesioniștii vor fi cititorii mei”, a afirmat Pele, anunțând apariția volumului său „INVATA CU PELE” care va fi în vitrinele librăriilor la începutul lunii noiembrie. Și nu numai în Brazilia ci și în Portugalia, Spania, Anglia, R.F. a Germaniei și Italia, care au cumpărat drepturile de traducere. Alături de Pele, apare semnătura lui Julio Mazzei, profesor de educație fizică și prieten al lui Edson Arantes do Nascimento.

„Cineva a spus cindva că jucătorul de fotbal se naște. Eu nu simt total de acord cu această afirmație și de aceea, ne-am propus să scriem acest manual”. Acestea sînt primele cuvinte care apar în prefața cărții care urmează să aibă 270 pagini, dar 70 la sută ilustrată. Istoria volumului a început acum un an de zile cînd, călătorind prin lume cu Santos, Pele a intrat într-o librărie din Martinica și a văzut zeci de cărți tratînd despre fotbal. Înapoiat la hotel, l-a căutat pe Mazzei, pe atunci antrenor secund al echipei și i-a explicat că el, Pele, ar trebui să scrie o carte nu în genul „Eu sînt Pele” ci un fel de îndrumător tehnico-tactic. În timpul călătoriei, primele pagini au și fost redactate.

Profesorul Julio Mazzei clasifică munca sa ca a unui „coordonator metodologic”, în așa fel ca volumul să fie într-adevăr didactic. Astfel, în fiecare capitol, după ce Pele explică cum creează el fazele, cum se antrenează, cum marchează acele goluri imposibile, felul cum își face pregătirea fizică, povestind obiceiurile sale și viața sa, Mazzei completează capitolul cu o demonstrație științifică. Cartea începe cu o mică povestire a începutului de carieră, arătînd terenurile pe care juca și echipa-

mentul întrebuintat. Nu lipsește descrierea acelei mingi de dirpe, făcută de dona Celeste, mama jucătorului, și nici primele persoane cu care a discutat despre fotbal.

Capitolul secund, numit „Bazele jocului” e partea cea mai tehnică a lucrării, unde Pele descrie faze din meciurile sale și dă sfaturi începătorilor și avansatilor asupra modului cum să joace fotbal. Prima lecție este despre modul cum se conduce balonul. Această parte se încheie cu descrierea unor goluri celebre cum a fost acela contra Țării Galilor, în 1958. „Nici una din aceste faze nu sînt întâmplătoare sau inspirații de moment ci rezultatul unei munci intense de antrenament”, a afirmat celebrul autor. În capitolul 3, Pele tratează probleme de planificare, pornind de la cunoașterea calendarului de jocuri pînă la alegerea mijloacelor de pregătire în cadrul planului de lucru. El se ocupă intens de metodele de antrenament, în special de testele care contribuie la o bună autocunoaștere.

Despre obiceiurile sale înainte, în timpul și după meci, Pele se ocupă în capitolele IV și V, iar în capitolul VI tratează despre psihologia jucătorului, frica de a greși, emoțiile dinaintea jocurilor și, în special, despre curajul de a reuși. Capitolul VII tratează „Pregătirea invizibilă” vorbind despre odihnă, alimentație, fumat, cultură generală.

Brazilienii — și nu numai ei — așteaptă lucrarea nu numai ca pe o operă a lui Pele ci și pentru bogata experiență a jucătorului care a uimit lumea fotbalului și care poate transmite multe învățăminte utile celor mai tineri.

PEDRO VILLA

SAO PAULO, iulie